

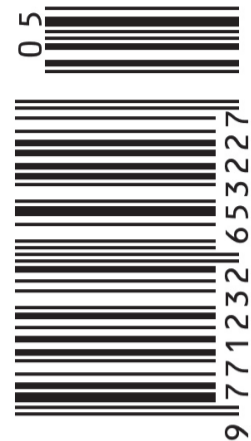
TYGODNIK SANOCKI

TYGODNIKSANOCKI.PL

PISMO SAMORZĄDOWE

f /TYGODNIK.SANOCKI

4 LUTEGO 2022 R. | NR 5 (1603) | CENA: 2,70 zł, w tym 5% VAT | nr indeksu 338907 | ISSN 1232-6534 | PKWiU 58.14.11.0 | Nakład 1200 egz.

Jubileuszowy finał Wielkiej Orkiestry Świątecznej Pomocy za nami!

str.
8-9

LV SESJA RADY MIASTA

Radni podwyższyli sobie diety

3

CMENTARZ ŻYDOWSKI W SANOKU

Upamiętniono ofiary zagłady

7

SPORT | HOKEJ

STS ograł lidera!

12

LV sesja Rady Miasta Sanoka

Zmiany cen biletów

Wzrosną ceny biletów za usługi przewozowe w publicznym transporcie zbiorowym. Podwyżki spowodowane są wzrostem cen paliw oraz minimalnego wynagrodzenia dla pracowników.

– Zmiana cen urzędowych za usługi przewozowe w gminnych przewozach pasażerskich w granicach administracyjnych gminy miasta Sanoka oraz gmin sąsiadujących, które zawarły stosowne porozumienia jest konieczna z uwagi na rosnące koszty funkcjonowania transportu publicznego – wyjaśniła Aneta Kończak-Kucharz, naczelnik Wydziału Ochrony Środowiska i Gospodarki Odpadami.

W lipcu 2020 roku uchwałę Rady Miasta Sanoka została wprowadzona obniżka cen biletu normlanego obowiązującego w przejazdach komunikacją miejską w strefie „O”

– czyli na terenie miasta Sanoka o 10 gr. Przyjęta obniżka miała wpłynąć na zwiększenie ilości przewożonych pasażerów w mieście, co z kolei miało przełożyć się na wskaźniki rezultatu projektu „Wdrożenie zintegrowanego systemu ograniczenia niskiej emisji w ramach systemu transportu MOF Sanok-Lesko”. Obniżenie cen biletów nie przyniosło oczekiwanych efektów, a trwająca epidemia COVID-19 i wprowadzone w związku z tym ograniczenia znacząco wpłynęły na wpływy z tytułu sprzedaży biletów komunikacji miejskiej, które za rok 2021 wyniosły 1,9 mln

zł. We wrześniu 2021 roku burmistrz Sanoka zwrócił się do gmin, z którymi Gmina Miasta Sanoka zawarła porozumienia w zakresie organizacji i realizacji lokalnego transportu zbiorowego o zajęcie stanowiska dotyczącego aktualizacji cen biletów w komunikacji na ich terenie. Zarówno gmina Sanok, jak i gmina Bukowsko zaproponowały podwyżkę cen biletów do określonych w projekcie uchwały kwot. Natomiast miasto i gmina Zagórz wyraziła stanowisko, że ceny biletów powinny być skorygowane do wysokości uwzględniającej wynik finansowy osiąga-

ny przez przewoźnika oraz wskaźnik inflacji. Gmina Zarzysyn popiera stanowisko pozostałych gmin odnośnie podwyżki cen biletów.

Sanockie Przedsiębiorstwo Gospodarki Komunalnej po wyliczeniach wskazało, że podwyżkę cen za usługi przewozowe w publicznym transporcie zbiorowym oraz kwoty opłat dodatkowych i opłaty manipulacyjnej wzrosły ze względu na wysokość cen paliw oraz minimalnego wynagrodzenia pracowników.

– Po uwzględnieniu podwyżki cen biletów na terenie miasta Sanoka oraz gmin objętych porozumieniami – wpływy z tego tytułu wyniosą 2,6 mln zł, bez podwyżki wpływy te wyniosłyby ok. 2,2 mln zł. Gminy objęte porozumieniem przekazują gminie miasta Sanoka dotację w celu pokrycia kosztów funkcjonowania komunikacji miejskiej.

W projekcie budżetu miasta Sanoka na rok 2022 zaplanowano dotacje w kwocie 1,5 mln zł. Dotacja ta nie uwzględnia podwyżki cen biletów. Planowane wpływy ze sprzedaży biletów nie pokryją kosztów rekompensaty w stu procentach, ale pozwolą w części ograniczyć wydatki ponoszone z budżetu gmin na pokrycie kosztów funkcjonowania komunikacji miejskiej – dodaje naczelnik.

Wprowadzono ulgę dla dawców przeszczepu na podstawie legitymacji dawcy przeszczepu lub zasłużonego dawcy przeszczepu.

dcz

POZOSTANĄ W PAMIĘCI

Wyrazy głębokiego współczucia
Rodzinie oraz wszystkim Bliskim
z powodu śmierci
Pani Marty Kopacz
łącząc się w modlitwie
składają
Zarząd i Pracownicy
P.P.U. „Mark-Bud” sp. z o.o. Białystok

PRZEPROSINY

Przepraszam
Pana Tomasza Matuszewskiego –
Burmistrza Miasta Sanoka w związku
z użyciem na portalu eSanok.pl
w dniu 4 sierpnia 2021 r.
pod pseudonimem „Czekajcie cwaniaki”
w komentarzu pod felietonem
„Lepiej nie mrozić szampana,
by nie wywoływać chichotu diabła”
obraźliwych sformułowań pod jego
adresem o treści znieważającej
Tomasza Matuszewskiego
w oczach opinii publicznej.
Jeszcze raz przepraszam.
Krystian Krukar

PODZIĘKOWANIA

Pomimo wielu trudności stojących na drodze do sukcesu
w dzisiejszych czasach chcielibyśmy podziękować
za Wspaniały 30 Jubileuszowy Finał WOŚP.
Wszystkim którzy przyczynili się do zorganizowania
udanej imprezy serdeczne dzięki.

Dziękuję za pomoc, radę i dobrego ducha
Komendantce i Komendzie Hufca ZHP Ziemi Sanockiej.

Ukłony w stronę Kobiet

bez których nie byłoby tak sprawnie

i bezproblemowo rozliczonego

30 Finału WOŚP.

SZTAB 3713 WOŚP

Zaproszenie na kurs

Nauczmy się „migać”

Większość z nas słyszy wspaniałe dźwięki, może porozumieć się z drugim człowiekiem, podzielić się z nim swoimi przemysleniami. Są jednak wśród nas osoby, którym nie jest to dane. To ludzie „wyjątkowi”, którzy tak jak i my, czują, chcą dzielić się sobą z innymi oraz pragną usłyszeć swoich bliskich.

Wierzmy, że pewnego dnia rozwój medycyny pozwoli im usłyszeć świat. Ale zanim ten dzień nadejdzie nauczymy się mówić w ich języku – języku migowym. Dzięki temu, że będziemy znać choć podstawowe zwroty języka migowego, możemy pomóc głuchym w codziennym życiu. Będą oni mogli prowadzić w miarę normalne życie bez pomocy tłumacza, dzięki czemu będą czuli się pełnoprawnymi obywatelami.

Polski Związek Głuchych Koło Terenowe w Sanoku informuje, że istnieje możliwość wzięcia udziału w kursie języka migowego, dofinansowanego przez PFRON w 90%. Realizujemy kursy I, II i III stopnia.

Kurs rozpoczyna się w marcu 2022 roku. Już teraz trwa rekrutacja. Osoby zainteresowane prosimy o kontakt: tel. 607 545 304.

mn

ZAADOPTUJ ZWIERZAKA

Majki

Majki jest młodym psem ma ok. 4/5 lat. Z przerażonego kłębka strachu zmienił się w psa Ignącego do człowieka. Będzie wspaniałym towarzyszem pieszych wędrowek, ponieważ kocha spacerować. Czy ktoś dałby mu prawdziwy dom gdzie znajdzie miłość, opiekę, spokój? Jest zaszczepiony, odrobaczony i wykastrowany. Przebywa w przytulisku pod opieką STONZ w Sanoku.

Kontakt w sprawie adopcji:
tel. 793 160 873 lub 504 021 386

dziewczynka

Sunia

Grzecznościowo poszukujemy domku dla takiej czarno-białej dziewczynki. Urodzona 14 listopada. Została odrobaczona. Sunia będzie pieskiem średniej wielkości. Jest wesoła, towarzyska, uwielbia zabawę.

Kontakt w sprawie adopcji: 695 273 839

„Tygodnik Sanocki”

Pismo samorządowe

redakcja@tygodniksanocki.pl

tygodniksanocki.pl

/tygodniksanocki

Wydawca: Miejska Biblioteka Publiczna w Sanoku | Adres redakcji: 38-500 Sanok, ul. Rynek 10, tel. 13-463-16-34, kom. 697 979 971

Redaktor naczelna: Emilia Wituszyńska | Redaguje zespół: Bartosz Błażewicz – b.blazewicz@tygodniksanocki.pl, Dominika Czerwińska – czerwinska-d@wp.pl, Edyta Wilk – edytawilk@tygodniksanocki.pl

Współpracują: Tadeusz Krotos, Lidia Tul-Chmielewska, Szymon Jakubowski

Redakcja techniczna: Andrzej Borowski | Korekta: Teresa Nater

Materiałów niezamówionych redakcja nie zwraca. Zastrzegamy sobie prawo skracania i poprawiania tekstów, własnych tytułów i śródtytułów. W sprawie reklam i ogłoszeń zapraszamy do biura ogłoszeń od poniedziałku do piątku w godzinach od 8.00 do 16.00. Za treść ogłoszeń, reklam i listów redakcja nie odpowiada. Zastrzegamy sobie prawo do odmowy przyjęcia ogłoszenia. Objętość listów nie powinna przekraczać trzech czwartych strony maszynopisu. Teksty opracowane na komputerze przyjmujemy jedynie na nośnikach cyfrowych lub pocztą elektroniczną. Numery archiwalne do nabycia w redakcji. Prenumerata – tel. 13 463 16 34 lub oddziały „Ruch” SA.

Biurowo Reklam i Ogłoszeń:

tel. 13-463-16-34

Druk:

Polska Press Sp. z o.o. Oddział Poligrafia
ul. Domaniewska 45, 02-672 Warszawa
Drukarnia w Sosnowcu, ul. Baczyńskiego 25a
41-203 Sosnowiec

LV sesja Rady Miasta Sanoka

Radni podwyższyli sobie diety

Na LV sesji Rady Miasta Sanoka radni podnieśli swoje diety aż o 50 procent, choć według nowego rozporządzenia wcale nie musieli tego robić. Radni otrzymają wyrównanie od 1 sierpnia 2021 roku.

Podwyżka wynagrodzeń pracowników nastąpi z dniem 1 stycznia 2022 roku na podstawie Rozporządzenia Rady Ministrów z 25 października 2021 r. w sprawie wynagrodzenia pracowników samorządowych. 4 tys. 294 zł wyniesie maksymalna wysokość diet na wszystkich szczeblach samorządu w 2022 r. Na podstawie nowelizacji ustawy o wynagrodzeniu osób zajmujących kierownicze stanowiska państwowe oraz niektórych innych ustaw zmienić ma się za to przelicznik – maksymalna dieta wyniesie 2,4, a nie jako obecnie 1,5 kwoty bazowej. Z projektu budżetu państwa na 2022 r. wynika, że kwota bazowa dla osób zajmujących kierownicze stanowiska państwowe pozostanie na obecnym poziomie, czyli 1 789,42 zł. To właśnie od niej zależy maksymalna wysokość diet radnych na wszystkich szczeblach samorządu.

Zgodnie z nowelizacją radni największych gmin powyżej 100 tys. mieszkańców oraz sejmików województw będą mogli pobierać miesięcznie maksymalnie 4 tys. 294 zł (obecnie to 2 tys. 684 zł).

W przypadku gmin o liczbie mieszkańców między 15 i 100 tys., czyli takich jak Sanok, dieta nie może być wyższa niż 75 proc. ww. kwoty, mowa o 3 tys. 220 zł (obecnie to nieco ponad 2 tys. zł); natomiast w najmniejszych gminach wskaźnik ten wynosi 50 proc., co daje 2 tys. 147 zł (obecnie 1 tys. 300 zł).

Sami radni decydują o wysokości miesięcznego uposażenia. Wysokość diet zależna jest od pełnionych funkcji – czyli dla wiceprzewodniczących rad, szefów komisji czy zwykłych radnych. Radni decydują także o terminach wypłat diet. W Sanoku wypłaty diet za każdy ka-

lendarzowy miesiąc dokonywane są do 5-tego dnia następnego miesiąca. Ustawa określa maksymalny pułap diet, które są wypłacane radnym, jednak nie została wyznaczona minimalna wartość diety.

Jakub Osika w imieniu Sławomira Miklicza, który nie mógł być obecny podczas sesji, złożył wniosek dotyczący uporządkowania oraz likwidacji podwójnych diet dla radnych z tytułu łączenia funkcji.

– Uważam, że pobieranie podwójnych diet, jest zjawiskiem nieetycznym i nie zyskującym aprobaty w oczach wyborców. Jest to zjawisko, które jako naganna praktyka, zostało wyeliminowane w wielu samorządach – uzasadniał radny Miklicz.

Wniosek Sławomira Miklicza został przyjęty 16 głosami „za”, przy dwóch wstrzymujących się. W imieniu klubu radnych Demokraci Zie-

mi Sanockiej Jakub Osika złożył wniosek o utrzymanie diet na ich obecnym poziomie.

– Podwyżka diet radnych jest dyskusyjnym pomysłem ze względu na inflację oraz wyższe koszty życia. Dlatego składam wniosek o wprowadzenie do projektu uchwały zapisu o zastosowaniu 65-procentowego przelicznika dla maksymalnej diety określonej w rozporządzeniu. Pozwoli to na utrzymanie diet na ich obecnym poziomie – mówił Jakub Osika.

***

Radni 14 głosami „przeciw” i 4 głosami „za” odrzucili wniosek zaproponowany przez radnego Jakuba Osikę. Uchwała wraz z wnioskiem radnego Miklicza została przyjęta 14 głosami „za”, przy 4 „przeciwnych”, nikt nie wstrzymał się od głosu.

d cz

Demokraci Ziemi Sanockiej na swoim profilu społecznościowym opublikowali dokładne wyliczenia, jakie po podwyżce otrzymają radni:

Dieta przewodniczącego Rady Miasta Sanoka wzrośnie z 1912,45 do 3059,91 zł.

Dieta wiceprzewodniczących Rady Miasta Sanoka wzrośnie z 1509,83 do 2415,72 zł.

Dieta przewodniczących komisji Rady Miasta Sanoka wzrośnie z 1308,25 do 2093,62 zł.

Dieta radnych wzrośnie z 1006,55 do 1610,48 zł.

Za głosowali: Roman Babiak, Ryszard Karaczkowski, Agnieszka Kornecka-Mitadis, Adam Kornecki, Piotr Kot, Wanda Kot, Bogusława Małek, Marian Osękowski, Łukasz Radożycki, Grażyna Rogowska-Chęć, Andrzej Romaniak, Katarzyna Sieradzka, Henryka Tymoczko, Beata Wróbel.

Przeciw: Maciej Drwięga, Grzegorz Kozak, Teresa Lisowska, Jakub Osika.

LV sesja Rady Miasta Sanoka

Miasto dopłaci ponad milion złotych do wody i ścieków

Na wniosek burmistrza Sanoka radni uchwalili jednogłośnie dopłaty do wody i ścieków. Dzięki podjętej uchwale nasze rachunki nie będą rosły. Na pokrycie dopłat za wodę i ścieki w budżecie na 2022 rok zostały zaplanowane środki w wysokości 1 mln 138 tys. zł. Na dopłaty do zużytej wody przeznaczono 448 tys. zł, do odprowadzonych ścieków – 690 tys. złotych.

Powyższe środki pozwolą na utrzymanie dopłat na poziomie dopłat obowiązujących w IV kwartale 2021 roku. Dopłaty do ceny dostarczonej wody oraz odprowadzonych ścieków dla gospodarstw domowych w budynkach jednorodzinnych i wielomieszkaniaowych w mieście zostały ustalone na poziomach: – dopłata do ceny 1 m³ dostarczonej wody wynosi 0,40 zł, natomiast dopłata do ceny 1 m³ odprowadzonych ścieków wynosi – 0,62 zł. Pozwolą one na obniżenie mieszkańcom miasta Sanoka ustalonej w tarify ceny za dostarczoną wodę i odprowadzone ścieki. Obowiązujące taryfy zostały ustalone i zatwierdzone przez Regionalny Zarząd Gospo-

darki Wodnej w Rzeszowie na trzy lata, od 1 października 2021 roku do 30 września 2024 roku. Wynoszą one: 6,57 zł za m³ dostarczonej wody, 6,44 zł za m³ odprowadzonych ścieków. Po uwzględnieniu opłat cena za 1m³ dostarczonej wody wyniesie: za m³ dostarczonej wody – 6,17 zł, za odprowadzanie ścieków – 5,82 zł. Łącznie dla każdego gospodarstwa domowego wyniesie 11,99 zł. Dopłatę Gmina Miasta Sanoka przekazuje Gospodarstwu Wodno-Kanalizacyjnemu – czyli Sanockiemu Przedsiębiorstwu Gospodarki Komunalnej w określonej umowie. Uchwała Rady Miasta pozwoli w bieżącym roku na utrzymanie opłat, jakie zapłacą mieszkańcy Sanoka za wodę i ścieki, na dotychczasowym poziomie. Radni jednogłośnie przyjęli projekt uchwały.

d cz

LV sesja Rady Miasta Sanoka

Wsparcie dla Muzeum Historycznego

Już od kilku lat Miasto Sanok wspiera Muzeum Historyczne w Sanoku. Placówka, pomimo że jest prowadzona przez Powiat Sanocki oraz Marszałka Województwa Podkarpackiego może liczyć na dofinansowanie swojej działalności przez miasto.

Radni po raz kolejny zdecydowali o udzieleniu pomocy finansowej dla Powiatu Sanockiego w kwocie 50 tys. złotych na realizację zadania

w zakresie gromadzenia, przechowywania i udostępniania zbiorów przez Muzeum Historyczne w Sanoku.

d cz

Edukacja

Rekrutacja do szkół i przedszkoli w roku szkolnym 2022/2023

Rozpoczyna się proces rekrutacji do przedszkoli i szkół, dla których organem prowadzącym jest Gmina Miasta Sanoka. Szczegółowe terminy naboru, informacje nt. wniosków w rozwinięciu.

Burmistrz Miasta Sanoka informuje, że tegoroczny nabór do przedszkoli i szkół podstawowych odbywał się będzie w oparciu o zapisy ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe (tj. Dz. U. z 2021 r. poz. 1082 z późn. zm.).

1. Rekrutacja do samorządowych przedszkoli publicznych i oddziałów przedszkolnych w szkołach podstawowych Gminy Miasta Sanoka

W postępowaniu rekrutacyjnym biorą udział dzieci w wieku 3 – 6 lat zamieszkałe na terenie Sanoka. 6-latki objęte są obowiązkiem rocznego przygotowania przedszkolnego, natomiast dzieci w wieku od 3 do 5 lat mają prawo do korzystania z wychowania przedszkolnego.

Terminy rekrutacji

Rekrutacja dla dzieci zamieszkałych na terenie Sanoka, ubiegających się po raz pierwszy do samorządowego przedszkola lub oddziału przedszkolnego w szkole podstawowej rozpocznie się 1 marca 2022 r.

Wzór wniosku o przyjęcie dziecka do przedszkola/oddziału przedszkolnego w szkole podstawowej dostępny jest w każdym przedszkolu/szkole podstawowej z oddziałami przedszkolnymi w formie papierowej lub elektronicznej.

Wnioski wydawane i przyjmowane będą od 1 do 18 marca 2022 r.

Szczegółowe terminy naboru dla dzieci biorących udział po raz pierwszy w postępowaniu rekrutacyjnym określa Zarządzenie Nr 20/01/2022 Burmistrza Miasta

Sanoka z dnia 27 stycznia 2022 r. w sprawie ustalenia harmonogramu czynności w postępowaniu rekrutacyjnym i postępowaniu uzupełniającym, w tym terminów składania dokumentów do przedszkoli samorządowych, oddziałów przedszkolnych w szkołach podstawowych oraz do klas pierwszych szkół podstawowych prowadzonych przez Gminę Miasta Sanoka na rok szkolny 2022/2023.

Dzieci zamieszkałe w sąsiednich gminach będą mogły zostać przyjęte do sanockich przedszkoli/oddziałów przedszkolnych w szkołach podstawowych, jeśli palcówki dysponowały będą nadal wolnymi miejscami.

Postępowanie uzupełniające zostało zaplanowane od 10 maja do 12 sierpnia 2022 r.

Kryteria rekrutacji

Na pierwszym etapie postępowania rekrutacyjnego pod uwagę będą brane kryteria określone w art. 131 ust. 2 ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe (tj. Dz. U. z 2021 r. poz. 1082 z późn. zm.).

W przypadku równorzędnych wyników uzyskanych na pierwszym etapie postępowania rekrutacyjnego, pod uwagę będą brane dodatkowe, określone przez organ prowadzący w Uchwale Nr XXXII/295/17 Rady Miasta Sanoka z dnia 28 marca 2017 r. w sprawie określenia kryteriów obowiązujących na drugim etapie postępowania rekrutacyjnego do przedszkoli publicznych i oddziałów przedszkolnych w szkołach podstawowych prowadzo-

nych przez Gminę Miasta Sanoka, przyznania tym kryteriom liczby punktów oraz określenia dokumentów niezbędnych do potwierdzenia tych kryteriów.

2. Rekrutacja do klas I szkół podstawowych Gminy Miasta Sanoka

Dotyczy uczniów zamieszkałych w obwodzie szkoły.

Do klasy pierwszej publicznej szkoły podstawowej przyjmuje się z urzędu dzieci zamieszkałe w obwodzie danej szkoły na podstawie zgłoszenia rodziców/opiekunów prawnych.

Zgłoszenia dzieci do klas pierwszych obwodowych szkół podstawowych trwały będą od 1 do 25 lutego 2022 r.

Wzór zgłoszenia dostępny jest w każdej szkole podstawowej w formie papierowej lub elektronicznej.

Dotyczy uczniów zamieszkałych poza obwodem szkoły.

Zgodnie z ustawą – Prawo oświatowe kandydaci zamieszkałi poza obwodem publicznej szkoły podstawowej mogą być przyjęci do klasy pierwszej po przeprowadzeniu postępowania rekrutacyjnego, jeżeli dana szkoła po zakończeniu zgłoszeń uczniów zamieszkałych w obwodzie nadal dysponuje wolnymi miejscami.

Terminy rekrutacji do klas pierwszych szkół podstawowych dla uczniów zamieszkałych poza obwodem szkoły.

Wnioski uczniów spoza obwodu przyjmowane będą od 1 do 18 marca 2022 r. oraz od 10 maja do 12 sierpnia

2022 r., w przypadku przeprowadzenia postępowania uzupełniającego.

Szczegółowe terminy rekrutacji uczniów do klas I określa Zarządzenie Nr 20/01/2022 Burmistrza Miasta Sanoka z dnia 27 stycznia 2022 r. w sprawie ustalenia harmonogramu czynności w postępowaniu rekrutacyjnym i postępowaniu uzupełniającym, w tym terminów składania dokumentów do przedszkoli samorządowych, oddziałów przedszkolnych w szkołach podstawowych oraz do klas pierwszych szkół podstawowych prowadzonych przez Gminę Miasta Sanoka na rok szkolny 2022/2023.

Wzory wniosków o przyjęcie do klasy pierwszej szkoły podstawowej dostępne są w danej szkole w formie papierowej lub elektronicznej.

Kryteria rekrutacji dla uczniów zamieszkałych poza obwodem szkoły

W postępowaniu rekrutacyjnym na rok szkolny 2022/2023 do klasy pierwszej publicznej szkoły podstawowej będą brane pod uwagę kryteria określone przez organ prowadzący, zawarte w Uchwale Nr XXXII/294/17 Rady Miasta Sanoka z dnia 28 marca 2017 r. w sprawie określenia kryteriów rekrutacji do klas pierwszych szkół podstawowych, prowadzonych przez Gminę Miasta Sanoka, liczby punktów przyznawanych za poszczególne kryteria oraz dokumentów niezbędnych do potwierdzenia tych kryteriów dla kandydatów zamieszkałych poza obwodem szkoły.

Muzeum Historyczne w Sanoku

Konferencja na zamku

Instytut Pamięci Narodowej Oddział w Rzeszowie oraz Muzeum Historyczne w Sanoku zapraszają na konferencję popularnonaukową „Struktury i działalność ZWZ-AK na Rzeszowszczyźnie w latach 1939-1945”, która odbędzie się w dniach 10 – 11 lutego 2022 r. w Sali Gobelinowej w podziemiach Zamku Królewskiego w Sanoku.

PROGRAM

10 LUTEGO 2022 r.

- 10.00 ROZPOCZĘCIE KONFERENCJI
- 10.10 prof. dr hab. Grzegorz Ostasz (Politechnika Rzeszowska) – „Ogniwo” – zarys historii Podokręgu AK Rzeszów.
- 10.30 dr hab. Mariusz Krzysztofiński (IPN Rzeszów) – „Duchowieństwo w strukturach Polskiego Państwa Podziemnego na Rzeszowszczyźnie”.
- 10.50 dr Piotr Szopa (naczelnik OBUWiM IPN Rzeszów) – „Wymiar sprawiedliwości Polskiego Państwa Podziemnego na terenie Podokręgu AK Rzeszów”.
- 11.10 PRZERWA KAWOWA
- 11.30 dr hab. Krzysztof Kaczmarek (naczelnik OBBH IPN Rzeszów) – „Scalenie Narodowej Organizacji Wojskowej z Armią Krajową na Rzeszowszczyźnie”.
- 11.50 dr Tomasz Bereza (IPN Rzeszów) – „Zwalczanie struktur Organizacji Ukraińskich Nacjonalistów w Podokręgu AK Rzeszów”.
- 12.10 dr Dariusz Iwaneczko (dyrektor IPN Rzeszów) – „Kompania „Narol” AK, struktura i najważniejsze akcje bojowe”.
- 12.30 DYSKUSJA I ZAKOŃCZENIE OBRAD

11 LUTEGO 2022 r.

- 10.00 Andrzej Romaniak (Muzeum Historyczne w Sanoku) – „Z kart konspiracji na ziemi sanockiej (w 80. rocznicę powołania Armii Krajowej)”.
- 10.20 dr Wojciech Hanus (IPN Rzeszów) – „Zarys działalności AK na terenie przedwojennego powiatu lubaczowskiego”.
- 10.40 dr Marcin Bukala (IPN Rzeszów) – „Placówka Armii Krajowej Hyżne. Żołnierze, struktura i działalność”.
- 11.00 PRZERWA KAWOWA
- 11.20 dr Mirosław Surdej (IPN Rzeszów) – „Wywiad Armii Krajowej w walce z niemiecką bronią V”.
- 11.40 dr Piotr Chmielowiec (IPN Rzeszów) – „Akcja „Burza” na terenie Obwodu AK Łańcut”.
- 12.00 dr Paweł Fornal (IPN Rzeszów) – „Uwolnienie żołnierzy AK z aresztu śledczego Urzędu Bezpieczeństwa w Brzozowie (13 grudnia 1944 r.)”.
- 12.20 DYSKUSJA I ZAKOŃCZENIE KONFERENCJI

Konferencja popularnonaukowa
Struktury i działalność ZWZ-AK na Rzeszowszczyźnie w latach 1939-1945

10 – 11 lutego 2022 r.
Muzeum Historyczne w Sanoku
Sala Gobelinowa w podziemiach Zamku Królewskiego

INSTITUT PAMIĘCI NARODOWEJ
Oddział w Rzeszowie

mh SANOK

1942 2022

W Gdyni uhonorowano Mariana Teleszyńskiego

Bohaterski syn ziemi sanockiej

Tymi słowami Ścibor Teleszyński rozpoczął swoje wystąpienie na uroczystości odsłonięcia i poświęcenia tablicy upamiętniającej Mariana Golarza-Teleszyńskiego, jednego z legendarnych cichociemnych. Podniosła uroczystość odbyła się w sobotę 13 listopada 2021 r. w kościele pw. Matki Bożej Nieustającej Pomocy i św. Piotra Rybaka w Gdyni. Po mszy św. poświęcenia tablicy dokonał proboszcz parafii – o. Andrzej Kryger. Warty honorowe zaciągnęli instruktorzy i harcerze ZHP i ZHR (Krąg Instruktorzy Czerwonych Beretów im. mjr. Kazimierza Śliwy „Strażaka” – ZHP Rumia, 63 Gdynska Drużyna Harcerzy im. mjr. Hieronima Dekutowskiego „Zapory” – ZHR, 77 Gdańska Drużyna Harcerzy „Niezapominajka” im. Jadwigi Falkowskiej – ZHR). Warto podkreślić, że wśród pełniących zaszczytną służbę harcerzy z 77 DH były drużyny Teleszyńskie – prawnuczki Mariana Teleszyńskiego, zastępowa Zuzanna (15 lat) i drużyna Pola (12 lat). A najmłodsza Helenka (9 lat) uczestniczyła w uroczystości w mundurku zuchowym. Oprócz rodziny Mariana Teleszyńskiego oraz instruktorów i harcerzy z wyżej wymienionych drużyn w uroczystości wzięła udział delegacja Jednostki Wojskowej GROM im. Cichociemnych Spadochroniarzy Armii Krajowej oraz członkowie Towarzystwa Przyjaciół Sanoka i Ziemi Sanockiej – Koło w Gdyni.

Przypomnijmy więc, kim był człowiek, o którym na marmurowej tablicy wyryto znamienne słowa:

*O niepodległość Polski
najpierw walczył,
Potem za nią cierpiał,
A do końca życia dla niej
pracował.*

Marian Bronisław Golarz-Teleszyński urodził się 11 lipca 1916 r. w Zagórzcu, w rodzinie kolejarskiej. Maturę zdał w 1935 r. w Państwowym Gimnazjum im. Królowej Zofii w Sanoku, po czym wstąpił do Szkoły Podchorążych Rezerwy przy 5 Pułku Strzelców Podhalańskich w Przemyslu. Po jej ukończeniu rozpoczął studia na Wydziale Medycznym Uniwersytetu Jana Kazimierza we Lwowie. Po trzecim roku studiów otrzymał stopień podporucznika rezerwy i latem 1939 r. odbył praktykę w szpitalu. Po jej zakończeniu dostał patent lekarza 3. Dywizjonu 24 Pułku Artylerii Lekkiej. Wojnę Obronną 1939 roku rozpoczął w wyżej wymienionym Pułku Artylerii w składzie 24 DP, która walczyła na kierunku Tarnów – Lwów. Po rozbiciu 24 DP część jej żołnierzy i oficerów została otoczona i pochwycona przez Sowieców. Pozostali, wśród których był nasz

Jestem najstarszym wnukiem Mariana Teleszyńskiego, z tego tytułu przypadła mi zaszczytna rola przybliżenia jego postaci. Nie chcę przy tym znużyć słuchaczy rozwlekłym odczytem pełnym dat i nazw geograficznych, a raczej przybliżyć postać dziadka w kategoriach postawy życiowej. Nie uniknę jednak wymienienia już na początku pewnej nazwy, a mianowicie „ziemi sanockiej”. Kraina ta była miejscem narodzin i dorastania Mariana Teleszyńskiego. Rodzinny Zagórz był miejscem, do którego wracał całe życie. Z ziemią sanocką związany jest też rodowód pomysłu uhonorowania osoby dziadka niniejszą tablicą. Bo to właśnie Towarzystwo Przyjaciół Ziemi Sanockiej, a w szczególności jego prezes-senior Zbigniew Koziarz stoją za ideą i realizacją całego przedsięwzięcia. Za co składam szczerze wyrazy wdzięczności w imieniu rodziny Mariana Teleszyńskiego.

bohater, zdołała się przebić i skierowała się ku granicy z Węgrami. Niestety, 2 listopada, Marian Golarz został pojmany przez NKWD podczas próby przekroczenia Sanu. Ponieważ pochwycony został w cywilnym ubraniu, szczęśliwie uniknął losu polskich oficerów wymordowanych w Katyniu, trafił jednak do więzienia we Lwowie, następnie został oskarżony o szpiegostwo, skazany na 5 lat łagru i przetransportowany do kopalni w okolicach Workuty. Od śmierci wybawiło go, jak wielu wywiezionych na Wschód Polaków, podpisanie układu Sikorski – Majski, 16 września 1941 roku został zwolniony z łagru i po przebyciu blisko 2500 km dotarł do tworzącej się na terenie ZSRR Armii Polskiej. Otrzymał przydział do 7 Dywizji Piechoty, dowodzonej w tym okresie przez płk. Leopolda Okulickiego.

W sierpniu 1942 r. został, wraz z polską armią, ewakuowany z ZSRR przez Morze Kaspijskie do Persji (Iran), stamtąd do Iraku i Palestyny. Tam otrzymał awans na stopień porucznika. Mimo propozycji dokończenia studiów na medycznym wydziale oxfordzkiej uczelni por. Marian Golarz wybrał walkę o wolność Polski – kiedy pod koniec 1943 r. płk Okulicki rozpoczął werbunek ochotników do walki konspiracyjnej w okupowanej ojczyźnie, zgłosił się do formacji cichociemnych. Szkolenie, zakończone wynikiem bardzo dobrym, odbył w ośrodku w Ostunii na terenie Włoch, a po ukończeniu kursu został zaprzysiężony (14 lutego 1944 r.) rotą AK i przybrał pseudonim „Góral 2”. Do kraju został przetrzucony w nocy 21/22

maja 1944 roku w ramach operacji o kryptonimie „Waller 29”. Przed lotem por. Marian Golarz został powołany na stanowisko adiutanta płk. Leopolda Okulickiego, który wyruszał do kraju tym samym samolotem. Skoczki wylądowali w okolicach Krakowa. „Góral 2” dostał rozkaz dołączenia do tworzącej 30 Poleskiej Dywizji Piechoty AK i objął funkcję szefa służby medycznej w Okręgu Brzeskim AK. W lipcu 1944 r. w ramach akcji „Burza” Poleska Dywizja Piechoty stoczyła wiele potyczek z Niemcami, także współpracując z Armią Czerwoną. Kiedy Sowieci przystąpili do rozbijania i zwalczania jednostek AK 30 DP podjęła

próbę marszu na odsiecz Powstaniu Warszawskiemu. Niestety, 15 sierpnia w okolicy miejscowości Dęba Wielkie, na przedpolach Warszawy, dywizję otoczyły i rozbroiły oddziały sowieckie. Szeregowych żołnierzy wywieziono do obozu w Majdanku koło Lublina, a oficerów do ZSRR. Jednak części oficerów i żołnierzy udało się uniknąć aresztowania. Wśród tych szczęśliwców był por. Marian Golarz. Nie udało się im jednak dotrzeć do Warszawy, zostali zatrzymani na Pradze. Marian Golarz został aresztowany, był przesłuchiwanym i torturowanym m.in. przez pułkownika Józefa Świątło. Szczęśliwie nie rozpoznano

w nim oficera i cichociemnego, aresztowany został pod nazwiskiem Gazdowski. Po niespełna 2-letnim pobyciu Mariana Golarza w więzieniu we Wronkach jego szwagier Tadeusz Michnowicz dokonał udanej próby przekupienia pracownika więzienia. Po uwolnieniu, aby ukryć się przed UB, przyjął nazwisko Teleszyński i zaczął kontynuować studia medyczne w Warszawie. Ciągłe ukrywał swoją prawdziwą tożsamość i obawiał się kolejnego aresztowania lub rozpoznania. Z tego powodu w 1947 roku przeniósł się do Gdańska, gdzie kadre Akademii Medycznej stanowili częściowo ocaleni z wojennej pożogi profesorowie Wydziału Medycznego Uniwersytetu Jana Kazimierza we Lwowie. Jeszcze przed uzyskaniem dyplomu podjął pracę na oddziale Ortopedii i Chirurgii Dziecięcej AMG, zaś w roku akademickim 1953/1954 został mianowany adiunktem nowo utworzonej Kliniki Ortopedycznej, kierowanej przez prof. Zygmunta Ambrosia – przedwojennego absolwenta uniwersytetu lwowskiego. Stopień doktora medycyny uzyskał w roku 1961 i w tym samym roku, po wygranym konkursie, objął stanowisko ordynatora Oddziału Ortopedyczno-Urazowego Szpitala Miejskiego w Gdyni. Marian Teleszyński w roku 1974 uzyskał stopień doktora habilitowanego. Był autorem ponad 30 prac naukowych, w tym 4 rozdziałów pierwszego po wojnie podręcznika ortopedii pod tytułem „Zarys ortopedii ogólnej”, pod redakcją prof. Ambrosia.

Oddajmy głos wnukowi, Ściborowi Teleszyńskiemu: istotnym wydarzeniem związanym zarówno ze szpitalem, jak

i miastem Gdynia, była masakra robotników 17 grudnia 1970 r. Dr Teleszyński wraz ze swoim zespołem – doktorami Okoniewskim, Patałą i Kaźmirskim – do późnych godzin nocnych ratowali życie rannych. Teleszyński, dobrze znający praktyki służby bezpieczeństwa, zaordynował rejestrowanie postrzelonych pod fikcyjnymi nazwiskami, a następnie przenoszenie ich na inne oddziały, by utrudnić SB późniejsze tropienie i przesładowanie rannych. Z relacji rodziny i przyjaciół dziadka wiem, że przechowywał puszkę z pociskami usuniętymi z ran postrzałowych, jako wspomnienie i dowód zbrodni popełnionej przez władze PRL.

W życiu prywatnym dziadek utrzymywał bliskie relacje z kolegami lat wojny – cichociemnymi i akowcami z okresu walk 30 Dywizji AK, jak również z towarzyszami niedoli z ubeckich aresztów i więzienia we Wronkach. W domu i na oddziale szpitalnym, w zaufanym gronie, obecne były wydawnictwa drugiego obiegu i kwitło życie artystyczno-towarzyskie związane z otwartą naturą dziadka oraz jego zamiłowaniem do poezji, historii i patriotyzmu.

Marian Golarz-Teleszyński został uhonorowany licznymi odznaczeniami, w tym Krzyżem Srebrnym Orderu Virtuti Militari i Krzyżem Walecznych. Zmarł 26 sierpnia 1985 roku. Jego pogrzeb na Cmentarzu Komunalnym w Sopocie, pomimo trzymającej się jeszcze mocno komuny, stał się manifestacją patriotyczną gromadzącą kilkaset osób. Trumna była przykryta flagą. Na fładze spoczęła oficerska szabla.

Jako epitafium posłużyć cytatem z wystąpienia wygłoszonego nad trumną przez ówczesnego przewodniczącego Zarządu Historycznego Cichociemnych: „Całe Jego życie i działalność były podporządkowane myśli o tej, co nie zginęła. Ze wszystkich Jego poczynań emanował głęboki patriotyzm. Wszyscy, którzy się z Nim przyjaźnili, pamiętają deklamowany przez Niego wiersz gen. Wieniawy Długoszewskiego „Śmierci się nie boję, bo mi śmierć nie dziwna, niczego nie żałuję, bom z drogi swoich przeznaczeń nie schodził na cał.” Z kolei prof. Antoni Hlavaty, ówczesny kierownik Kliniki Ortopedycznej AMG, w swoim ostatnim słowie opisał dziadka w sposób następujący: „Doktor habilitowany Marian Teleszyński pozostawił po sobie wspomnienie człowieka niezwykle prawego. Był silną indywidualnością o dużej odwadze osobistej. W czasie swojego całego życia brzydził się fałszem, a nade wszystko cenil prawdę. Kroczył drogą życia i pracy na miarę ludzkiej godności.”

Na podstawie relacji Ścibora Teleszyńskiego zredagowała
Krzyszyna Chowaniec

AUTORSKA RECENZJA

„Miłosne tajemnice” Julia Quinn

Sagę o rodzinie Bridgertonów pokochali widzowie i czytelnicy. W sprzedaży niedawno ukazał się czwarty tom w odświeżonej okładce. Mamy tutaj typowy obyczaj, może bardziej romans w historycznej scenarii.

Akcja rozgrywa się w Londynie w czasie gdy młode panny z dobrych domów debiutują na salonach, a młodzi dżentelmeni starają się o ich rękę. Tym razem bliżej poznajemy losy Colina Bridgertona, który ma opinię lekkoducha i czarusa. Colin po powrocie z kolejnych zagranicznych podróży odkrywa, że życie londyńskiej elity zmieniło się. Zwłaszcza jego oddana przyjaciółka Penelopa Featherington, dziewczyna, która zawsze podparła ściany sal balowych, zawsze w cieniu innych dziewczyn teraz rozkwitła i ma przed nim własne tajemnice. Losy tych dwojga zaczynają łączyć się i oboje rozpoczynają niebezpieczną grę. Nie mogło zabraknąć także tajemniczej londyńskiej „plotkary” Lady

Whistledown, która w swojej gazecie opisuje życie londyńskich elit.

Książka jest pełna charakterystycznych dla tego okresu konwenansów i soczystych dialogów. Literatura należy do gatunku łatwych, lekkich i przyjemnych z dużą dawką humoru w sam raz na rozluźnienie po męczącym dniu. Jeśli komuś przypadnie do gustu, zachęcam do poznania dalszych losów sagi Bridgertonów i oczekiwanie na kolejny sezon serialu.

Renata

„Gorzki smak jej wielkiej radości”

Tahereh Mafi

Tym razem piszę dla Was recenzję młodzieżówki, i to nie byle jakiej, lecz spod pióra Tahereh Mafi, twórczyni serii „Dotyk Julii”. Czytelnicy, którzy mieli przyjemność zetknąć się z jej powieściami, na pewno się zgodzą, że jest coś, co odróżnia pióro Tahereh Mafi od wszystkich innych. Autorka umiejętnie sprawia, że jej słowa brzmią jak muzyka, jednocześnie wciągając i nie wypuszczając aż do końca.

„Mówiłam jej prawdę tysiąc razy, ale nigdy nie wierzyła mi dłużej niż tydzień, zanim znów nabierała podejrzeń. I tak to trwało, moje krzyki wciąż wybrzmiewały nieusłyszane”.

W najnowszej powieści przekazuje wydarzenia, które naprawdę miały miejsce w jej życiu, choć tutaj wiadomo, że zostały sfabularyzowane. Główna bohaterka Shadi opowiada o zmaganiach bycia muzułmanką w świecie po 11 września, gdzie większość ludzi widzi tylko narrację przedstawianą przez media. Jak wiadomo, cały świat zwrócił się wtedy przeciwko krajom i wierze muzułmańskiej, motywując zamachy ich religijnym fundamentalizmem i ekstremizmem.

Historia Shadi, o której autorka mówi, że jest bardziej osobista niż wszystko, co napisała wcześniej, pokazuje, jak bohaterka przeżyła jeden z najwspanialszych momentów swojego życia, pomimo każdej okropnej rzeczy, która ją spotkała. Jest zdeterminowana, aby się rozwijać i przetrwać za wszelką cenę. Naprzemiennie osie czasu powoli

ujawniają zmiany w jej świecie, jej rodzinie i jej samej. Po 11 września i incydencie z jądą pod wpływem alkoholu życie Shadi wywraca się do góry nogami. Amerykańskość, którą powoli u siebie rozwijała, przepadła, a jej najlepsza przyjaciółka ją porzuciła. Dziewczynie przestaje zależeć na czymkolwiek, na rodzinie, znajomych i szkole. Wszystko to kończy się sytuacjami i wyborami, które rozdierają serce. Chociaż nie można zaprzeczyć, że jest to przytłaczająco smutna książka, to chodzi tu właśnie o odbicie się z dna, o światło w tunelu dla depresji i ciężkich chwil, łącznie z radzeniem sobie po śmierci brata czy chorobą obojga rodziców. Tahereh Mafi stworzyła piękny i wzruszający tekst o odnajdywaniu nadziei i miłości poprzez traumę. Polecam nie tylko młodzieży.

Mariola P.

Zbiórka sprzętu elektrycznego i elektronicznego

EkoWalentynki 2022 w Ekonomiku

W roku 2020 w Polsce osiągnięto 45% poziom zbiórki baterii i akumulatorów (zebrano ok 67 tys. ton!). Zdecydowana większość wprowadzanych na rynek baterii i akumulatorów to baterie przemysłowe i samochodowe. Osiągnięto także wymagany 60% poziom zbiórki elektrośmieci (ok. 420 tys. ton). Minimalne poziomy zbierania dla elektroodpadów zgodnie z prawem wzrastają każdego roku. W roku 2021 wymaganie to ponownie wzrosło o 5 punktów procentowych i minimalny poziom zbierania wynosić będzie 65% średniorocznej masy wprowadzonej na rynek.

Poziomy zbierania dla baterii na razie pozostają bez zmian. Ważnym elementem pozwalającym na osiągnięcie rosnących poziomów zbierania jest właściwe i wystarczające finansowanie. Od 2005 roku w Polsce działa system rozszerzonej odpowiedzialności producenta (ROP) oparty na organizacjach odzysku, które w imieniu podmiotów wprowadzających nowy sprzęt na rynek realizują obowiązki w zakresie organizowania systemu zbierania i recyklingu elektroodpadów.

Organizacje działające na polskim rynku, w tym Electro-System Organizacja Odzysku i Europejska Platforma Recyklingu przeznaczyły już na ten cel ponad miliard złotych i z roku na rok ich wydatki są wyższe. ROP w obszarze baterii realizowany jest z kolei przez tzw. podmioty pośredniczące, działające na podobnych zasadach jak organizacje odzysku. REMONDIS Electrore-

11 lutego w „Ekonomiku” organizowana będzie zbiórka zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego oraz baterii w ramach akcji EkoWalentynki. Organizatorzy zachęcają do przejrzenia piwnic, schowków oraz szuflad w biurkach.

Partnerami obchodów „EkoWalentynki 2022” w Polsce są: REMONDIS Electrorecycling Sp. z o.o., Electro-System Organizacja Odzysku SEiE.S.A. i ERP Polska Organizacja Odzysku SEiE i Organizacja Odzysku Opakowań S.A. - firmy, dzięki którym każdego roku wzrasta w Polsce poziom odzysku i recyklingu zużytych baterii oraz elektroodpadów.

mn

PSM w Sanoku

Ambitne plany akordeonistów

Akordeoniści Państwowej Szkoły Muzycznej I i II st. im. Wandy Kossakowej w Sanoku rozpoczęli nowy rok kolejnymi pięknymi osiągnięciami.

Dawid Siwiecki zdobył najpierw I nagrodę w przeprowadzonym w Miami na Florydzie w USA International Festival Online Competition „American Charm”. W kolejnym konkursie „Multigenre Competition „Young Artist” w Nur Sultan w Kazachstanie uzyskał Grand Prix. Również pierwszą nagrodę otrzymał w zakończonym 31 stycznia 2022 r. renomowanym Jubileuszowym XXV Mławskim Festiwalu Muzyki Akordeonowej w Mławie pod Patronatem Ministerstwa Kultury i Dziedzictwa Narodowego z udziałem 120 solistów i zespołów w kategorii klas

I-III szkół muzycznych II stopnia.

W Mławskim Festiwalu znakomicie spisali się także kolejni sanoccy uczestnicy. Filip Siwiecki wywalczył II lokatę w najstarszej kategorii klas IV-VI uczniów szkół II stopnia, zaś Kacper Koszyła wyróżnienie w kategorii młodszej. Filip i Kacper bardzo dobrze wypadli, grając w duecie, uzyskując wyróżnienie z drugą punktacją konkursu w kategorii szkół II stopnia, jak również wyróżnienie w trudnej kategorii zespołów rozrywkowych, gdzie byli jedynymi uczestnikami. Równocześnie z Pragi

w Czechach przysła wiadomość, że został rozstrzygnięty II International Competition and Festiwal: „GRAND EUROPEAN FEST 2021”, w którym Filip Siwiecki zdobył I miejsce i złoty medal, podobnie jak Kacper Koszyła. Również duet Filip&Kacper został uhonorowany taką samą nagrodą i medalem.

Całą trójkę wspaniałych laureatów przygotował do tych imprez Andrzej Smolik, a konkursy zostały przeprowadzone poprzez przesłanie nagrania video z wymaganym programem, których dokonał na wysokim poziomie Grzegorz Bednarczyk, były to pro-

gramy wymagające dużego wysiłku, ok. 15-20-minutowe, tym bardziej cieszą tak wspaniałe wyniki. Nadmienić warto, że w tym roku szkolnym sanocka szkoła muzyczna będzie obchodziła 50-lecie swojego istnienia, a sekcja akordeonu podjęła się uczcić ten piękny jubileusz poprzez zdobycie 50 pierwszych miejsc w konkursach i festiwalach międzynarodowych i ogólnopolskich. I chyba ten ambitny i rekordowy plan uda się bez problemu wykonać, bo już w I semestrze udało się zdobyć 30 głównych nagród.

mn

XIV Obchody Międzynarodowego Dnia Pamięci o Ofiarach Holokaustu na Podkarpaciu

Upamiętnienie Ofiar Zagłady na cmentarzu żydowskim

27 stycznia w 77. rocznicę wyzwolenia obozu zagłady Auschwitz-Birkenau, w ramach XIV Obchodów Międzynarodowego Dnia Pamięci o Ofiarach Holokaustu na Podkarpaciu miało miejsce upamiętnienie Ofiar Zagłady na cmentarzu żydowskim przy ul. Kiczury w Sanoku.

Dr Joanna Potaczek, dyrektor Centrum Dialogu Między Religiami i Narodami przedstawiła krótką historię cmentarza żydowskiego, Żydów sanockich oraz masowych mordów na ludności żydowskiej, polskiej, lemkońskiej i żołnierzach radzieckich, jakie miały miejsce na tym cmentarzu w latach 1942 – 1944. Następnie głos zabrał wiceburmistrz Grzegorz Kornecki, odnosząc się do obchodów Dnia Pamięci o Ofiarach Holokaustu oraz do tragedii, jaką doznała ludność żydowska.

Modlitwę za zamordowanych na tym cmentarzu oraz za wszystkie ofiary Holokaustu przeprowadził ks. Jacek Michno, proboszcz parafii pw. Chrystusa Króla w Sanoku.

Zebrani odczytali symbolicznie kilkanaście nazwisk osób i rodzin żydowskich zamordowanych na cmentarzu. Uroczystość zakończyła się złożeniem kwiatów i zapaleniem zniczy pod pomnikiem ku czci zamordowanych tam ok. 6 tys. ludzi.

W upamiętnieniu uczestniczyli przedstawiciele Urzędu Miasta Sanoka, Powiatu Sanockiego, Światowego Związku Żołnierzy Armii Krajowej – Koło w Sanoku, młodzież z Zespołu Szkół nr 1, Zespołu Szkół nr 5 w Sanoku, Ośrodka Szkolno-Wychowawczego w Sanoku, Ochotniczej Straży Pożarnej w Nowosielcach, przewodnicy Muzeum Budownictwa Ludowego w Sanoku oraz mieszkańcy Sanoka.

– Dziękujemy wszystkim instytucjom, młodzieży, mediom oraz osobom, które przyczyniły się do realizacji upamiętnienia tej tragicznej historii oraz uczestniczyły w dzisiejszych obchodach –

zakończyła spotkanie dr Joanna Potaczek.

Cmentarz żydowski w Sanoku został założony w XIX w. (dokładna data nie jest znana). Był on drugim sanockim cmentarzem żydowskim, po starej nekropolii z ok. 1720 r., który do czasów wojny znajdował się przy obecnej ul. Jagiellońskiej (na obecnym terenie zielonym naprzeciw Galerii Sanok). Jego użytkowania zaprzestano jeszcze przed II wojną światową, a został doszczętnie zniszczony w jej trakcie.

Nekropolia zajmuje powierzchnię 1,67 ha, a zachowało się na niej około 50 nagrobków z XIX i XX w. W 1906 r. przy cmentarzu powstał dom przedpogrzebowy. W latach 30. obszar kirkutu został powiększony.

W czasie II wojny światowej cmentarz był miejscem egzekucji Żydów, Polaków, Łemków i żołnierzy radzieckich (łącznie zamordowano tam ok. 6 tys. osób), rozstrzeliwanych w latach 1942-1944.

Mordów na cmentarzu dokonywano przez cały okres

okupacji niemieckiej. Nasiliły się one w latach 1942-1943. Rozstrzeliwań dokonywali najczęściej gestapowcy niemieccy z sanockiej placówki: Leo Humeniuk, Johan Lipski, Johan Backer, Müller Fock oraz wielu innych. Pierwszą egzekucję wykonano na rodzinie Stanisława Friede, Żyda, który przeszedł na katolicyzm. Wbrew zakazowi nie chciał nosić on opaski z gwiazdą Dawida, twierdząc, że nie jest Żydem. Jednak Niemcy nie uznali zmiany jego wyznania. Rozstrzelano również cały zarząd sanockiego Judenratu wraz z rodzinami: Strasbergów, Trachmanów oraz Wernerów. Egzekucje najczęściej dokonywano na kobietach, dzieciach, starcach i chorych. Przywożono ich furmankami lub samochodami i lokowano w opuszczonym domu grabarza. Tam ofiary rozbięły się i po kilku osobach wychodziły na egzekucję. Uśmiercano je strzałem w tył głowy i spychano do dołu. Świadcami tych egzekucji byli m.in. Janina Piotrowska i Jan Smyczyński. Mikołaj Bał zeznał, iż ciała zamordowanych pochowane zostały w 32 grobach masowych o wymiarach 30 na 15 m oraz w 17 pojedynczych ulokowanych na cmentarzu żydowskim, który wówczas znajdował się na posesji Kazimierza Dziubana.

Obecnie na cmentarzu znajduje się lapidarium utworzone z odnalezionych macew pochodzących z tego cmentarza. Według relacji mieszkańców Sanoka, wiele macew z obu nekropolii Niemcy użyli jako budulca do nawierzchni ulic.

W 1988 r. na terenie nekropolii wzniesiono pomnik poświęcony zamordowanym tam ludziom.

Edyta Wilk

Zamordowani na cmentarzu w Sanoku – są to tylko nieliczne nazwiska Żydów:

Hersch Schnall
Mirla Schwan
Szmul Pechter
Baruch, Małka, Matla Dilller
Abraham., Hersch, Hinda, Majer, Samuel Baumwolspiner
Adam, Anna, Stanisław, NN, Fried
Abisch, Berla, Estera, Maria, Sara Gleicher
Szymon Scheiner
Dawid, Helena, Hersch, Salim Tazbenfeld
Sala Zimet
Rodzina Strasbergów
Rodzina Trachmanów
Rodzina Wernerów

Żydzi, Polacy, Łemkowie, żołnierze radzieccy pochowani w 32 grobach masowych i 17 pojedynczych.

speedwayevents.pl PREZENTUJE

EUROPEAN INDIVIDUAL ICE SPEEDWAY CHAMPIONSHIP

iseuro.com

Sobota, 19.02.2022, godzina 12.45
PUCHAR BURMISTRZA SANOKA
Niedziela, 20.02.2022, godzina 12.45

Sanok, Tor Lodowy „Błonie”

KUP BILET ONLINE:
bilety.speedwayevents.pl
eBilet.pl

Międzynarodowy Związek Sportu i Turystyki

Ruszyła sprzedaż biletów na European Individual Ice Speedway Championship (Final 1 – Sanok 2022) oraz Puchar Burmistrza Sanoka.

19 lutego o 12.45 w Sanoku odbędzie się pierwszy z dwóch turniejów finałowych European Individual Ice Speedway Championship. W niedzielę, 20 lutego, odbędzie się towarzyski turniej indywidualny o Puchar Burmistrza Sanoka.

Ruszyła właśnie sprzedaż biletów na oba wydarzenia w Sanoku. Przygotowano pakiety biletowe na dwa dni z

ice speedwayem na torze „Błonie”, można też zapatrzyć się w wejściówki osobno na każde wydarzenie. Sprzedaż odbywa się w systemie online na stronie internetowej bilety.speedwayevents.pl oraz w serwisie ebilet.pl.

Zawody będą rozgrywane zgodnie z regulaminem sanitarnym PZM.

mn

Szczegółowy cennik:

European Individual Ice Speedway Championship – 19 lutego VIP*

299 zł – normalny, 199 zł – ulgowy – osoby do 18 roku życia.

Trybuna:

59 zł – normalny, 49 zł – ulgowy (dzieci i młodzież od 7 do 18 roku życia; emeryci i renciści).

Korona Stadionu:

49 zł – normalny, 39 zł – ulgowy (dzieci i młodzież od 7 do 18 roku życia; emeryci i renciści).

Puchar Burmistrza Sanoka – 20 lutego

VIP*

299 zł – normalny, 199 zł – ulgowy – osoby do 18 roku życia.

Trybuna:

39 zł – normalny, 29 zł – ulgowy (dzieci i młodzież od 7 do 18 roku życia; emeryci i renciści).

Korona Stadionu:

29 zł – normalny, 19 zł – ulgowy (dzieci i młodzież od 7 do 18 roku życia; emeryci i renciści).

Pakiety biletowe na dwa dni

VIP *

549 zł – normalny, 349 zł – ulgowy – osoby do 18 roku życia.

Trybuna:

89 zł – normalny, 69 zł – ulgowy (dzieci i młodzież od 7 do 18 roku życia; emeryci i renciści).

Korona Stadionu:

69 zł – normalny, 49 zł – ulgowy (dzieci i młodzież od 7 do 18 roku życia; emeryci i renciści).

* (w cenie: miejsce parkingowe, wysokiej klasy catering, zestaw upominków, miejsce z najlepszą widocznością na trybunie, program zawodów)

Dodatkowe informacje:

a) Dzieciom do lat 6 przysługuje bezpłatne wejście na obiekt pod opieką posiadającego bilet opiekuna.

b) Na obiekcie przygotowano po 10 miejsc na każdy turniej dla kibiców niepełnosprawnych ze znacznym stopniem niepełnosprawności wraz z ich opiekunami. Organizatorzy przewidzieli dla nich bezpłatne wejściówki. Chętni mogą zgłaszać się drogą mailową pod adresem: events@speedwayevents.pl. Termin upływa 10 lutego, decyduje kolejność zgłoszeń.

c) Voucher na program zawodów (na dwa dni) – 20 zł.

SZTAB 4247 powołany przez Urząd Gminy w Sanoku

W Sanoku Bieszczadzki Sztab WOŚP zaprosił wszystkich do skansenu – na ludową nutę.

Mimo wietrznej pogody frekwencja dopisała. O 11.00 rozpoczął się bieg „Policz się z cukrzycą”, który zorganizował Łukasz Łągoźny. Chętnych do zmierzenia się z trasą było naprawdę dużo. W biegu wzięło udział wiele rodzin z dziećmi. Nie brakło też osób zmagających się z trasą razem ze swoimi pupilami. Na starcie biegu w stoisku przygotowanym przez Uczelnię Państwową w Sanoku można było zmierzyć poziom glukozy we krwi. Kto miał za niski poziom cukru, dostawał czekoladkę. Niestety, u mnie poziom cukru był w normie.

Amatorzy zimna i wody jak zwykle morsowali, tym razem na terenie skansenu. Wesołe Morsy Hipoterma Sanok od lat wspierają Orkiestrę. Motywem przewodnim tegorocznego morsowania były elementy ludowe. Obok rozłożonego basenu swoje stoisko z indiańskim tipi i ogniskiem mieli także członkowie Stowarzyszenia „Łucznicy Sanoka”. Chętni mogli zmierzyć się z tarczą, czyli postrzelaczem z łuku.

Na Rynku Galicyjskim rozstawione były stoiska pań z kół gospodyń wiejskich, gdzie można było próbować swoich potraw i wypieków. Wielu lokalnych producentów tradycyjnej żywności przyjechało ze swoimi wyrobami.

Koło Strzeleckie LOK Galicja Sanok zaprosiło natomiast wszystkich członków i sympatyków strzelectwa na organizowaną przez siebie wystawę broni strzeleckiej. Panowie ciekawie opowiadali o kolekcji broni, wśród której znajdują się interesujące i unikatowe sztuki.

Aukcje

Sanocki WOŚP to również aukcje. Swoje dzieła, by wesprzeć charytatywną inicjatywę, przekazało wielu sanockich artystów. Niemniej nie tylko dzieła sztuki przekazano na aukcję. Jednym z ciekawszych rzeczy wystawionych na aukcję było... auto!

Burmistrz Miasta Sanoka Tomasz Matuszewski przekazał na licytację Fiata Seicento Young (rocznik 1999). Jest to samochód, którym w latach 1999 - 2020 jeździł Janusz Szuber, urodzony i mieszkający w Sanoku wybitny polski poeta. Wiele pięknych wierszy nawiązuje do bieszczadzkich i sanockich wędrówek Janusza Szubera odbywanych w tym skromnym pojeździe, który poeta bardzo lubił, o który dbał i nie chciał wymienić na nowszy model.

Przebieg samochodu: 190 000 km. Ubezpieczenie do grudnia 2022.

Wielka Orkiestra Świąteczna zagrała w

Wielka Orkiestra Świątecznej Pomocy podczas 30. Finału zebranych złotych! To rekord dotychczasowych Finałów. W niedzielę wolontariusze i na świecie kwesowali, by zebrać pieniądze na zapewnienie najlepszej diagnostyki i leczenia wzroku u dzieci. Odbyły się również koncerty i imprezy sportowe. 30. Finał Wielkiej Orkiestry Świątecznej Pomocy pod hasłem „Przejrzyj na oczy”. Zebrane środki zostaną przeznaczone na podniesienie wyższych standardów diagnostyki i leczenia wzroku u dzieci. Podczas Finału zebrało 120 tysięcy wolontariuszy i około 1700 sztabów w Polsce.

Orkiestra Świątecznej Pomocy z Sanoku

zebrała ponad 136 milionów
wolontariusze w całej Polsce
wyższych standardów dia-
inne wydarzenia kultural-
pomocy organizowany był
czony na zapewnienie naj-
czas 30. Finału pieniądze
e i 29 krajach świata.

Wszystkie aukcje trwają do 14 lutego – link: https://allegro.pl/uzytkownik/WOSP_Sanok.

Należy też wspomnieć, że dzień wcześniej odbyła się WOŚP-owa ślizgawka. Wydarzenie zorganizował MOSiR Sanok.

Sanocka Fundacja Rozwoju Sportu zorganizowała Amatorski Turniej Hokejowy, podczas którego wolontariusze WOŚP zbierali datki do puszek. Uczestnikami turnieju były sanockie drużyny: Koguty, Niedźwiedzie, Hokejomania oraz drużyna z Krosna.

Royal Palace w Sanoku zaprosił wszystkich na koncert w klimacie ROCK&WOŚP! Zagraли Insani (Rzeszów), Guitar Force (Rzeszów), Under Cover (Lesko, Sanok) oraz Hard-Sound (Sanok). Wstęp na koncert zasilł tegoroczną zbiórkę WOŚP.

Podczas finału została przeprowadzona akcja „Oddaj z nami krew na WOŚP”, w Regionalnym Centrum Krwiodawstwa i Krwiolecznictwa przy ul. Konarskiego 24 w Sanoku. Każdy, kto w tych dniach zdecydował się oddać krew, dostał pamiątkowy gadżet niespodziankę.

Wynik tegorocznej zbiórki to 52 477,17 zł, jednak nie jest to ostateczna kwota. Czekamy na zakończenie aukcji.

Sztab 3713

1. Rajd Ziemi Sanockiej to kontynuacja imprezy z 2021 r. W ramach finału WOŚP Sztabu 3713, „Kóło Ziemi Sanockiej” przy Automobilkлубie Małopolskim Krosno po raz drugi zorganizowało imprezę motoryzacyjną „Rajd Ziemi Sanockiej”, zaplanowaną na 29 i 30 stycznia. Impreza ta miała wielu fanów w tamtym roku. Po dwóch dniach efektownych wyścigów samochodowych wyłoniono zwycięzców w klasyfikacji ogólnej:

1. Wojciech Wilk, Kamil Sokolowski (Subaru Justy).
2. Dawid Kalisz, Piotr Szudy (Fiat Seicento).
3. Grzegorz Drożdż, Kamila Romanowska-Pročko (Citroen Saxo).

W organizację Rajdu włączyło się wielu sanockich przedsiębiorców, okoliczne samorządy i ludzie dobrego serca, gdyż w przeddzień głównego wyścigu odbyły się pokazy i licytacje, z których dochód przeznaczony został na 30. Finał WOŚP.

Ze sztabu 3713 wyruszyło około 130 wolontariuszy, którzy kwestowali w Sanoku, Cisnej, Baligrodzie.

Ze wstępnych obliczeń wynika, że kwota jaką zebrali, to około 50 tys. zł.

Edyta Wilk

OGŁOSZENIA

Burmistrz Miasta Sanoka

informuje,

że na tablicy ogłoszeń w budynku Urzędu Miasta Sanoka, Rynek 1, oraz na stronie internetowej bip.um.sanok.pl od dnia 4 lutego 2022 r. do dnia 25 lutego 2022 r., zostanie podany do publicznej wiadomości Wykaz nr 2/2022 nieruchomości przeznaczonych do oddania w dzierżawę w roku 2022.

Burmistrz Miasta i Gminy Zagórz

informuje, że na tablicy ogłoszeń Urzędu Miasta i Gminy w Zagórz przy ul. 3 Maja 2 wywieszono na okres 21 dni wykazy dotyczące:

- sprzedaży w drodze przetargu ustnego nieograniczonego kompleksu działek o powierzchni 0,7010 ha przy ulicy Piotra Curie zabudowanych budynkiem w stanie surowym otwartym pow. użytkowej 1 344,20 m²;
- sprzedaży w drodze przetargu ustnego nieograniczonego działki o nr ew. 106/9 obręb ewid. Łukowe o powierzchni 0,1379 ha oraz działki o nr ew. 440 obręb ewid. Wielopole o powierzchni 0,0315 ha;
- sprzedaży w drodze bezprzetargowej nieruchomości położonej w Zagórz oznaczonej nr działki 998 w celu poprawienia warunków zagospodarowania nieruchomości przyległej do działki nr 1000.

Szczegółowe informacje na temat sprzedaży w/w lokalu można uzyskać w siedzibie Urzędu Miasta i Gminy (tel: 1346-22-062, wew. 75), a także na stronie internetowej urzędu: www.zagorz.pl

LOKALE / NIERUCHOMOŚCI**Kupię**

- Działkę przy rzece Oslawa, tel. 602 476 137
- Działkę, las w Bieszczadach lub nad Soliną, tel. 600 033 733

AUTO-MOTO**Kupię**

- Auta za gotówkę, tel. 602 476 137
- Stary motocykl, może być do remontu, tel. 536 315 258
- Przyczepkę samochodową lub ciągnik rolniczy, tel. 536 315 258

RÓŻNE**Kupię**

- Odkupię miejsce na pochówek na cmentarzu Centralnym lub Posada w Sanoku, tel. 606 102 864

Korepetycje

- Matematyka, tel. 516 032 448

Usługi

- Cyklinowanie bezpyłowe, renowacje drewnianych podłóg i schodów. Sklep: Sanok, ul. Rymanowska 20, tel. 730 083 117

DYŻURY W RADZIE MIASTA

10 lutego 2022 r. pokój nr 67
dyżur pełni radna
Wanda Kot
w godz. 17.00–18.00

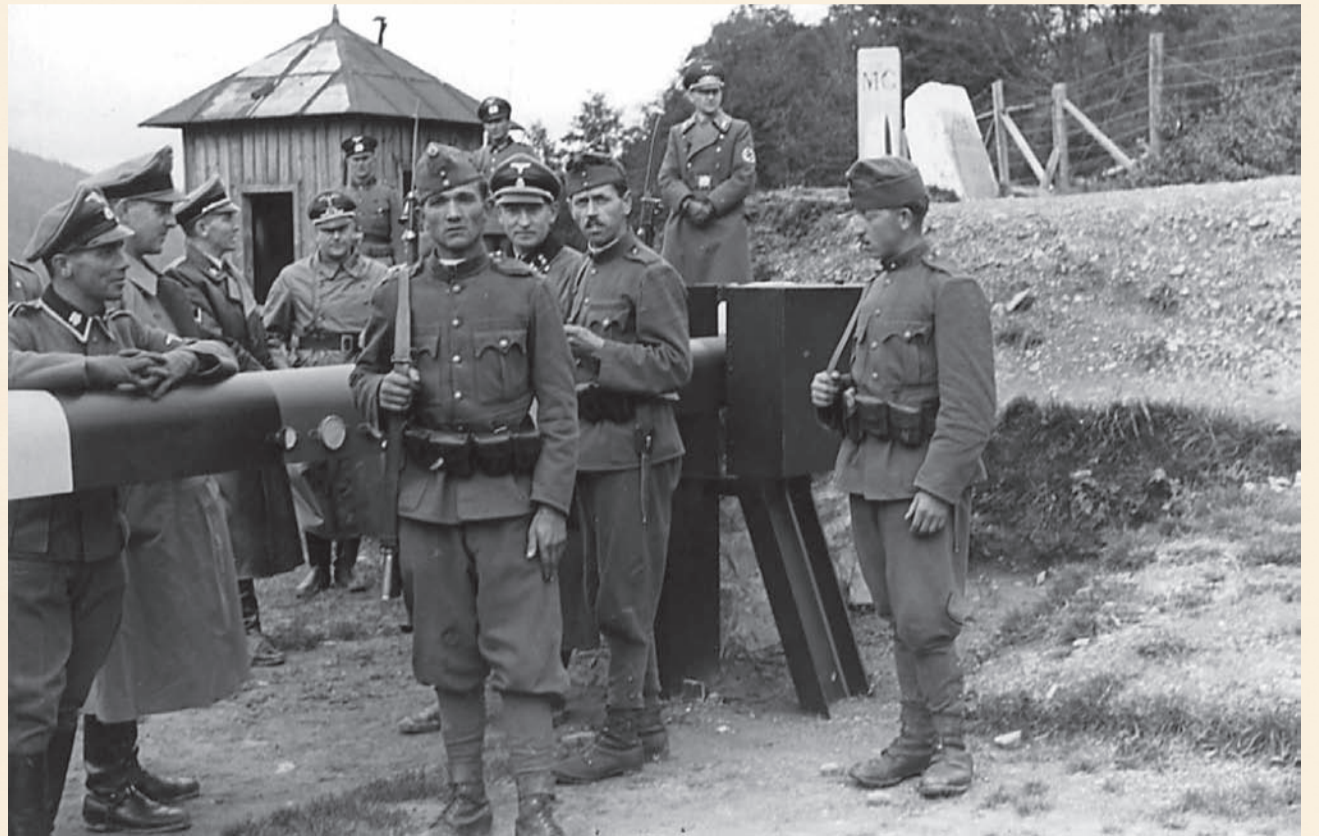
7 lutego 2022 r. pokój nr 67
dyżur pełni przewodniczący
Andrzej Romaniak
w godz. 16.00–17.00

Redakcja nie odpowiada za treść reklam i ogłoszeń

Szymona Jakubowskiego gawędy o przeszłości

Jak Gestapo zamordowało słynnego kuriera Jana Łożańskiego

110 lat temu, 4 lutego 1912 roku, w Posadzie zarszyńskiej urodził się Jan Łożański. W czasie okupacji pod pseudonimami „Orzeł”, „Bokser” i „Jan Madejski” był kurierem Komendy Głównej Związku Walki Zbrojnej i Armii Krajowej. Za swą działalność po wojnie kilka lat spędził w więzieniu, jeszcze w czasie wojny Niemcy zamordowali jego siostrę Irenę.

Przeście graniczne między Generalnym Gubernatorstwem a Węgrami na Przełęcz nad Roztokami

Łożański pochodził z kolejańskiej rodziny, w okresie międzywojennym czynnie uprawiał sport, m.in. narciarstwo, boks, lekkoatletykę i koszykówkę, był bramkarzem piłkarskiej drużyny Korona Sambor. W stopniu kaprała podchorążego w czasie kampanii wrześniowej walczył w szeregach 6. Pułku Strzelców Podhalańskich. Zdołał uciec z niewoli i wrócić do Zarszyna. Wkrótce, podobnie jak wielu innych młodych ludzi, przedostał się przez granicę na Węgry z zamiarem dołączenia do odtwarzanego we Francji wojska polskiego.

Jego losy potoczyły się jednak inaczej. W Budapeszcie dostał propozycję podjęcia się pracy kurierskiej i utrzymywania łączności z okupowanym krajem. Już jesienią 1939 roku uwagę na konieczność zorganizowania stałej łączności zwróciła ogólnopolska organizacja konspiracyjna Służba Zwycięstwu Polski, później przekształcona w Związek Walki Zbrojnej, następnie w Armię Krajową. W jej ramach powstała Komórka Łączności z zagranicą, przyjmująca kryptonimy „Zenobia”, „Łzy”, „Zagroda”, „Żaloga”. W jej ra-

mach przygotowywano najbardziej optymalne i bezpieczne trasy, punkty przetrzutowe, skrzynki kontaktowe, szkolono kurierów i łączników, „organizowano” fałszywe dokumenty.

Na obecnym Podkarpaciu stworzono dwa konspiracyjne pododdziały. Pododdziałek Jasło o kryptonimie „Kazimiera” z wariantem trasy o kryptonimie „Kora”. Krosno – Jaśliska – Wyżna Wola – na Słowacji przez Medilaborce – Humenné – Sátoraljaujhely (Węgry) – Budapeszt. Istniała ona do wiosny 1944 r., gdy zastąpiono ją dwustronną trasą sztafetową o kryptonimie „Kora”. Drużym był pododdziałek Sanok o kryptonimie „Bronisława” z wariantami trasy o kryptonimie „Las” – Sanok – Baliogród – Zubracze – na Słowacji przez Takcsany – Ungvár (Węgry) – Budapeszt.

Kurier z Sanoka

Jednym z legendarnych późniejszego kurierów stał się właśnie Jan Łożański. Po dwutygodniowym, specjalistycznym kursie, Łożański dostał zadanie stworzenia stałej trasy kurierskiej między Budapesztem a Warszawą. Jak się później okazało, tylko trasą

„Jaga” prowadzącą przez Belsk Niski i Bieszczady, której najważniejszym punktem postojowym były Nowosielce, przechodził 45 razy, co jest swoistym rekordem wśród kurierów. Przenosił tajną korespondencję, broń, zdjęcia fotograficzne, czasem przeprowadzał ludzi. Kilkakrotnie był o włos od wpadki, zatrzymywany przez Niemców i Węgrów.

Jedną z mroźnych krew w żyłach historii przeżył w czasie podróży z Krakowa do Nowosielce. Zatrzymany w pociągu przez Niemców zdających sobie sprawę z kim mają do czynienia, zdołał uciec. Tak opisywał tę sytuację we fragmencie wspomnień opublikowanych w II tomie „Rocznika Sanockiego” w 1967 roku: „Znajdowałem się przy drzwiach z lewej strony w kierunku jazdy pociągu. Prawą nogą oparłem się na poprzecznej ścianie wagonu zaś lewą ręką z tyłu chwyciłem za klamkę i wykorzystując odpowiedni moment, błyskawicznie, całą potęgą swych umiejętności pięściarskich i siły, uderzyłem Niemca w szczękę. Był to chyba mój najpotężniejszy cios, jaki kiedykolwiek w życiu zadałem. Następnie

momentalnie nacisnąłem klamkę drzwi i wyskoczyłem z wagonu, upadając na plecy i przewracając kilka koziołków. Szybko wstałem, zrzuciłem z siebie płaszcz i zacząłem uciekać w kierunku lasu, położonego niedaleko drogi prowadzącej z Pisarowic do Kostarowic. Pociąg został zatrzymany i Niemcy rozpoczęli strzelaninę”.

Za próbę przekroczenia granicy lub za pracę w siatce konspiracyjnej niejednokrotnie przyszło płacić ogromną cenę. Sam Łożański zapłacił wiele już po wycofaniu się Niemców, z łap których kilkakrotnie udawało mu się wydostać. W marcu 1945 roku został wraz ze współpracownikami aresztowany w Budapeszcie przez sowiecki kontrwywiad. Wydostał się z więzienia i znów – w zmienionej rzeczywistości – wrócił na kurierski szlak. Miał za zadanie utrzymywać kontakt między II Korpusem gen. Władysława Andersa a konspiracją antykomunistyczną w Polsce, brał udział w przetruciu rodzin polskich oficerów pozostałych na Zachodzie. Wpadł w ręce UB w Cieszynie w lipcu 1947 roku. Za kratami siedział aż do 1956 roku. Po

TYGODNIK SANOCKI
Jesteśmy dla Was
od 1991 roku

Sanok, Rynek 10
13-463-16-34 lub 697 979 971
tygodniksanocki.pl

Apteki pełniące dyżury

Od 31.01.2022 r. do 07.02.2022 r.

Apteka Panakeja ul. Gen. Bema 1A

Od 07.02.2022 r. do 14.02.2022 r.

Apteka Dbam o Zdrowie

ul. Lipińskiego 10 a

Łożański zabił siostrę

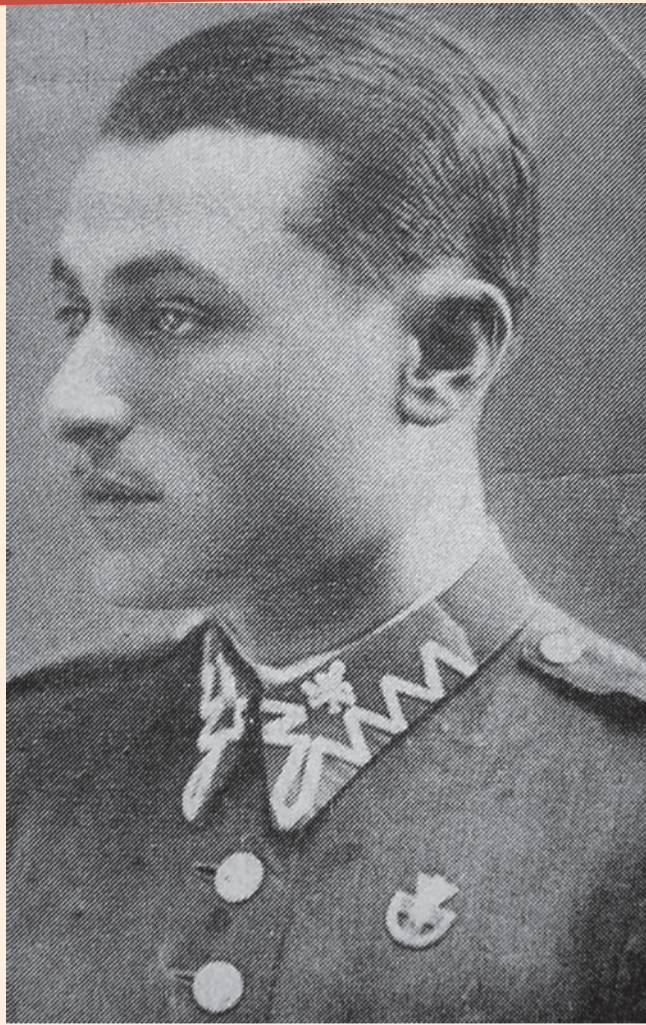
wyjściu na wolność pracował w Powiatowej Radzie Narodowej, był działaczem sportowym i społecznym. Spisał wspomnienia z okresu okupacji. Zmarł w Sanoku 21 czerwca 1990 roku.

Zemsta na siostrze

Niemcy nie byli w stanie schwytać samego kuriera, więc dokonali swoistej zemsty na jego siostrze Irenie Łożańskiej. Gestapo postanowiło ją aresztować. 14 czerwca 1942 jeden z najkrwawszych miejscowych gestapowców Leo Humeniuk wraz z innym Niemcem w cywilu pojechali do domu Łożańskich w Zarszynie. Kobieta, widząc ich, zaczęła uciekać w kierunku placu otoczonego żywopłotem i drutem w pobliżu browaru w Zarszynie. Niemcy ruszyli w pościg, strzelając do niej. Jedną z kul trafiła uciekającą. Gdy podbiegł do niej Humeniuk z kamratem świadkowie usłyszeli kolejne strzały. Gestapowcy pozostawili ją na ziemi, zapewne myśląc, że nie żyje. Ciężko ranna Łożańska (później okazało się, że dostała trzy postrzały w plecy) jeszcze dawała znaki życia. Ojciec z sąsiadem przenieśli ją na miejscową stację kolejową, by zawieźć do szpitala w Sanoku. Niestety, siostra słynnego kuriera zmarła przed wniesieniem jej do pociągu.

Po wojnie śledztwo m.in. w sprawie zabójstwa Ireny Łożańskiej prowadziła Główna Komisja Badania Zbrodni Hitlerowskich, przez wiele lat nieznanym był jednak los Hu-

meniuka, który uciekł z Sanoka niedługo przed wkroczeniem wojsk radzieckich. W 1980 roku niemiecka prokuratura wszczęła dochodzenie w sprawie sześciu udokumentowanych zbrodni dokonanych przez gestapowca. W międzyczasie okazało się, że żyje on pod zmienionym nazwiskiem Johann Habit w niewielkiej miejscowości Marktschorgast w Bawarii. Postępowanie obejmowało także zabójstwo Ireny Łożańskiej. Niestety ówczesne władze niemieckie wychodziły z założenia, że jeżeli domniemanemu sprawcy zbrodni wojennej nie uda się udowodnić, iż zabił lub chciał zabić, to czyn taki podlega przedawnieniu. Śledztwo w sprawie Humeniuka zostało więc umorzone. Z punktu widzenia polskiego prawa uzasadnienie dotyczące sprawy Łożańskiej jest wręcz kuriozalne. Czytamy w nim m.in.: „Humeniuk i jego towarzysz (prawdopodobnie zmarły w międzyczasie Johannes Linden) otrzymali zlecenie zatrzymania Ireny Łożańskiej w Zarszynie, starostwo powiatowe Sanok. Ponieważ próbowała ona uniknąć zatrzymania i zaczęła uciekać, oddano do niej strzały. Dziś nie można już wyjaśnić, czy obydwoj przeladowcy mieli zamiar trafić tę Polkę śmiertelnie. Nie można też całkowicie wykluczyć, że Humeniuk wcale nie strzelał do niej, albo że nie chciał jej zranić śmiertelnie. Również nie można ustalić, czy po przekroczeniu żywopłotu to Hu-

Jan Łożański

meniuk strzelał do bezbronnej Polki, zwłaszcza, że jedyny świadek naoczny tego zdarzenia z za żywopłotu zeznał, że strzał śmiertelny oddał człowiek w ubraniu cywilnym. A zgodnie z zeznaniami świadków obydwoj Niemcy byli po cywilu. A więc zgodnie z zasadą, że w razie wątpliwości staje się po stronie podejrzanego, należy założyć, że podejrzanym w kierunku uciekającej Łożańskiej oddał najwyżej strzał raniący, ale nie z zamiarem zabójstwa. Jeżeli więc w tym przypadku mamy do czynienia ze zbrodnią ranienia ciała ze skutkiem śmiertelnym, uległo to już przedawnieniu. Nie można również udowodnić podejrzanemu podlegającego ściganiu przestępstwa przeciwko życiu poprzez zaniechanie z wystarczającą pewnością dla wniesienia oskarżenia publicznego. Nawet je-

śli przyjęlibyśmy obowiązek wynikający z pozycji nakładającej obowiązek działania podejrzanego z wcześniejszego czynu, zakładając, że zauważył, że Łożańska po oddaniu strzału jeszcze żyła, działanie noszące znamiona czynu przestępczego odpada z powodu brakującej przyczynowości. Ponieważ zaniechane działanie jest tylko wtedy przyczynowe, tzw. jest przyczyną sukcesu, jeżeli sukces odpada z pewnością graniczącą z prawdopodobieństwem. Ale dzisiaj jest całkowicie niemożliwe dokonanie ustalenia, czy Polka Łożańska w przypadku udzielenia przez podejrzanego natychmiastowej pomocy jeszcze by żyła. Tak więc na korzyść podejrzanego należało przyjąć, że Polka zmarła również wtedy, gdyby otrzymała natychmiastową pomoc”.

Mimo że polskie organa ścigania dysponowały licznymi dowodami zbrodni Leo Humeniuka, z powodu postawy prokuratury niemieckiej uniknął on odpowiedzialności za udział w zabiciu setek, jeżeli nie tysięcy ludzi, w tym Ireny Łożańskiej. Gestapowiec zmarł z przyczyn naturalnych w 1993 roku. Do końca życia nie czuł wyrzutów sumienia, na łożu śmierci miał powiedzieć, że żył przyzwyczajony. O prawdziwej, mrocznej przeszłości ojca nie wiedział nawet jego syn, który o tym kim był Humeniuk, dowiedział się dopiero trzy lata temu z „Tygodnika Sanockiego” (szeroko wówczas sprawę opisywaliśmy).

sj

Korona Sambor – drugi od lewej Łożański. Fot. NAC sygn.-1_S_2032.

*Z kalendarium
podkarpackiej historii*

4-10
lutego

Urodzili się

4.02.1912 w Zarszynie urodził się Jan Łożański ps. „Orzeł”, „Jan Madejski”, uczestnik kampanii wrześniowej, legendarny kurier Komendy Głównej ZWZ/AK pomiędzy Warszawą a Budapesztem. Po wojnie więziony przez kontrwywiad sowiecki i UB. Po uwolnieniu pracował w Powiatowej Radzie Narodowej w Sanoku, publikował swoje wojenne wspomnienia.

Zmarli

4.02.1920 w czasie misji wywiadowczej nad frontem polsko-bolszewickim w okolicach Tarnopola zestrzelony został pochodzący z Osławicy koło Komańczy kapitan pilot Wojska Polskiego Kazimierz Swoszowski. Był absolwentem sanockiego Gimnazjum Męskiego im. Królowej Zofii i członkiem miejscowego „Sokoła”.

4.02.1888 w Sanoku zmarł Kornel Heinrich, inżynier budownictwa dróg i mostów. Jego dziełem było szereg strategicznych inwestycji w Galicji, m.in. drogi Żmigród-Grab, Halicz-Siwka, Dolina-Wyszkowo czy mosty na Wisłocze, Łomnicy, Dniestrze i Sanie.

5.02.1936 zmarł Feliks Giela, prawnik, aptekarz, wieloletni wiceburmistrz i burmistrz Sanoka, zasłużony działacz społeczny. Był m.in. członkiem-założycielem sanockiego gniazda Polskiego Towarzystwa Gimnastycznego „Sokół”, aktywnie działał w Towarzystwie Szkoły Ludowej. W 1918 roku wchodził w skład Komitetu Samoobrony Narodowej, który bezkrwawo przejął władzę w Sanoku. Honorowy obywatel Sanoka i patron jednej z ulic.

5.02.1982 w Londynie zmarł Władysław Zaleski, prawnik, dyplomata, działacz emigracyjny. Urodzony w Sanoku, był jednym z organizatorów tutejszego ruchu skautowego i członkiem „Sokoła”. W czasie II wojny światowej walczył w szeregach Samodzielnej Brygady Strzelców Karpackich i 2 Korpusu. Po wojnie na emigracji.

6.02.1903 zmarł w Sanoku Leon Noras, franciszkanin, kaznodzieja. Był m.in. asystentem generała zakonu franciszkanów i przełożonym prowincji Galicji i Lodomerii. Jego zasługą jest m.in. odnowienie lub doposażenie licznych świątyń chociażby w Haliczu, Haczowie, Kalwarii Paclawskiej, Sanoku, Krośnie.

Wydarzyło się

5.02.1937 na wniosek wicepremiera i ministra skarbu Eugeniusza Kwiatkowskiego Sejm przyjął plan budowy Centralnego Okręgu Przemysłowego. Położony w widłach Wisły i Sanu COP był jedną z największych inwestycji gospodarczych w Polsce międzywojennej. W skład obszaru Centralnego Okręgu Przemysłowego wchodziła również ziemia sanocka.

7.02.1422 księżniczka Sonka Holszańska wyszła za mąż za króla Władysława Jagiełłę, dzień wcześniej przechodząc z prawosławia na katolicyzm i uzyskując na chrzcie imię Zofia. Królowa przeszła m.in. do historii jako pani na ziemi sanockiej, dzięki której zdolnościom administracyjnym te tereny świetnie się rozwijały, dbała zwłaszcza o rozwój sanockiego Zamku.

7.02.1946 starcie oddziału UPA z polską samoobroną w Tyrawie Wołoskiej. Ginie jeden z Polaków.

8.02.1947 członkowie Ukraińskiej Powstańczej Armii uprowadzają sołtysów gromad Przybyszów i Zawadka Morochowska. Ich los pozostaje nieznanym.

9.02.1339 według niektórych źródeł król Kazimierz Wielki ratyfikował postanowienia II zjazdu wyszehradzkiego. Zgodnie z nimi król polski został uznany za dziedzica księstwa halicko-włodzimierskiego w przypadku bezpotomnej śmierci księcia Jerzego II Trojdenowicza. Gdy rok później książę zmarł (prawdopodobnie zamordowany), król Kazimierz rozpoczął inkorporację do Korony terenów Rusi, do których przynależała wówczas m.in. ziemia sanocka.

9.02.1932 burmistrzem Sanoka po raz drugi został Tadeusz Malawski, doktor praw, adwokat, radca sądowy. Jego zasługą jest m.in. powstanie Muzeum Ziemi Sanockiej (obecne Muzeum Historyczne).

10.02.1940 początek wielkich deportacji na Wschód ludności zamieszkującej tereny wcielone do Związku Radzieckiego na mocy paktu Ribbentrop-Mołotow. Wywózka dotyka także mieszkańców obszarów ziemi sanockiej, które znalazły się po 17 września 1939 w radzieckiej strefie wpływów.

(sj)

Polska Hokej Liga

Porażka u siebie z niżej notowanym rywalem...

CIARKO STS SANOK – ZAGŁĘBIE SOSNOWIEC 2:3 (1:1, 1:0, 0:2)

Bramki: Sienkiewicz (12), Sawicki (37) – Baszyrow (5), Nahunko (54), Kozłowski (57).

Ciarko STS: Salama – Piippo, Jekunen; Sawicki, Tamminen, Bukowski – Marva, Pavúk; Sienkiewicz, Wilusz, Filipek – Rapała, Bilas; Bielec, Mocarski, Biały – Olearczyk, Florczak; Lyko, Bar, Wróbel.

Pierwsza w obecnym sezonie porażka z Zagłębiem, do tego u siebie i trochę na własne życzenie. A nawet bardzo – do 54. minuty STS prowadził 2:1, by w końcówce meczu stracić dwa gole. Tego decydującego podczas gry w osłabieniu.

Już początek spotkania był zaskakujący, bo goście szybko objęli prowadzenie, do tego podczas gry w... osłabieniu. Kontrę skutecznie sfinalizował Ruslan Baszyrow, po podaniu zza bramki pokonując debiutującego w naszym zespole Fina Dominika Salame. Trzeba zresztą przyznać, że w pierwszej tercji sosnowiczanie prezentowali się lepiej. Co jednak nie przeszkodziło gospodarzom w doprowadzeniu do wyrównania. Strzał Mateusza Wilusza skutecznie dobił 19-letni Filip Sienkiewicz, zdobywając premierowego gola w seniorskiej karierze.

Zawodnicy STS-u pierwszy raz w tym sezonie przegrali z Zagłębiem

Po przerwie gra się bardziej wyrównała i coraz częściej do głosu zaczęli dochodzić zawodnicy trenera Miiki Elomo. Mimo wszystko rezultat długo nie ulegał zmianie. Dopiero na kilka minut przed końcem

FILIP SIENKIEWICZ, gracz Ciarko STS: – Bardzo się cieszę z pierwszej seniorskiej bramki, jednak nie udało się nam wygrać meczu. Pierwszą tercję zegraliśmy nawet dobrze, w drugiej znacznie lepiej, a w trzeciej niestety te kary zdecydowały o wyniku spotkania. Końcówkę ciężko nam było grać przez pięć minut w osłabieniu.

drugiej tercji udało się wykorzystać okres gry w podwójnej przewadze. Po koronkowej akcji i świetnym podaniu Jakuba Bukowskiego do praktycznie pustej bramki trafił Radosław Sawicki. Zagłębie próbowało się jeszcze odgrzyźć, ale bez skutku.

W ostatniej tercji wydawało się, że hokeiści STS-u kontrolują grę. Było kilka okazji do podwyższenia wyniku. Zmarnowane zemściły się w 54. min, gdy po wygranym buliku zaskakującym uderzeniem wyrównał Dominik Nahunko. Goście postanowili pójść za ciosem, w czym dopomógł im Branislav Pavúk, po którego bezsensownym faulu już do końca musieliśmy grać w osłabieniu. Rywale wykorzystali szansę, a zwycięskiego gola precyzyjnym uderzeniem zdobył Tomasz Kozłowski.

Ciarko STS wzmacnia skład

Kolejni dwaj Finowie – bramkarz i obrońca

Zarząd STS-u postanowił wzmocnić skład drużyny przed fazą play-off Polskiej Hokej Ligi. Nowymi zawodnikami zostali kolejni dwaj Finowie – bramkarz Dominik Salama i obrońca Jere Karlsson. Pierwszy zagrał już w dwóch ostatnich meczach, a drugi zaliczył debiut w pojedynku z GKS-em Katowice.

Dominik Salama

Jere Karlsson

Salama ma 24 lata i 183 cm wzrostu. Dotąd grał w niższych ligach skandynawskich (Finlandia, Szwecja i Norwegia). W obecnym sezonie występował w zespole JHT, który występuje w Suomi-sarja, czyli na trzecim szczeblu rozgrywkowym w Finlandii. Był pierwszym bramkarzem tego klubu, notując niezłe statystyki. W 13 spotkaniach wpuszczał średnio 2,31 bramki na mecz, a skuteczność jego interwencji dochodziła do 93 procent.

Karlsson (26 lat, 178 cm) w ostatnim dniu okienka transferowego trafił do STS-u z Cracovii Kraków, gdzie zaliczył 16 gier, zdobywając 1 punkt za asystę. Na ławce kar spędził 4 min. Warto zwrócić uwagę, że w obecnym sezonie reprezentował barwy

aż trzech klubów, rozgrywki rozpoczynając we francuskim Aigles de Nice (także 1 asysta i 4 min karne). W dorobku ma też 264 spotkania na zapleczu fińskiej Liigi (7 goli i 51 asyst). Na ławce kar spędził 96 minut.

– Chcieliśmy wzmocnić konkurencję zarówno między bramkarzami, jak i w obronie. Jeżeli chodzi o naszych golkeeperów, to ich forma w tym sezonie jest niestabilna, a wiemy, że to podstawa w hokeju. Dominik to młody bramkarz, który chce się pokazać w nowej lidze, co na pewno dobrze wpłynie na zdrową konkurencję w naszej bramce. Jeżeli natomiast chodzi o formację defensywną, to ostatnio trapiły ją liczne kontuzje – podkreślił Michał Radwański, prezes Ciarko STS.

...i wyjazdowe zwycięstwo nad liderem!

GKS KATOWICE – CIARKO STS SANOK 1:2 (0:1, 0:1, 1:0)

Bramki: Hudson (58) – Tamminen (2), Filipek (39).

Ciarko STS: Salama – Piippo, Jekunen; Sienkiewicz, Mocarski, Bukowski – Marva, Karlsson; Sawicki, Tamminen, Mokszańcew – Rapała, Bilas; Bielec, Wilusz, Filipek – Wróbel, Florczak; Lyko, Bar, Biały.

Kapitałna rehabilitacja STS-u po wpadce z Zagłębiem Sosnowiec. Do tego w meczu z liderem i to na jego lodowisku! Zwycięstwa za 3 punkty chyba nikt się nie spodziewał. Nasz zespół zagrał bardzo skutecznie i szczęśliwie, do ostatnich minut heroicznie odpierając ataki katowiczian. Ci w końcu zdołali strzelić kontaktowego gola, ale na więcej nie było ich już stać.

TOMASZ SOWA

Drużyna Ciarko STS wreszcie przerwała fatalną serię porażek z GKS-em Katowice. Do tego na lodowisku rywali, będących właśnie liderem PHL. Brawo!

Spotkanie rozpoczęło się wręcz sensacyjnie, bo po zaledwie dwóch minutach gry gościom prowadzenie dał Sami Tamminen, wykorzystując sytuację sam na sam z bramkarzem. Podrażnieni hokeiści GKS-u od razu ruszyli do

odrabiania strat, zasypując Dominika Salame gradem strzałów. Ten jednak bronił czujnie, jak choćby w bezpośrednim starciu z Patrykiem Krężółkiem, któremu nie udało się wykorzystać idealnej okazji do wyrównania.

W drugiej tercji obraz gry nie uległ zmianie, bo gospodarze nadal ostro atakowali. Nasza drużyna broniła się jednak skutecznie i szczęśliwie (m.in. słupek po uderzeniu Mateusza Bepierszcza), nie zapominając przy tym

o akcjach zaczepnych. Po jednej z nich „guma” wylądowała na słupku bramki miejscowych, którzy skutecznie zablokowali spieszącego z dobitką Tamminena. Co się jednak odwlecze... Wkrótce po przejęciu krążka na indywidualną akcję zdecydował się Konrad Filipek, zaskakującym strzałem z nadgarstka podwyższając prowadzenie przyjezdnych.

Ostatnia odsłona to wściekle ataki lidera, z których jednak niewiele wynikało. Choć raz uratował nas słupek po strzale Bartosza Fraszkę. Gospodarze kontaktowego gola zdobyli dopiero na 2,5 min przed końcówką syreną, gdy w podbramkowym zamieszaniu najlepiej znalazł się Kanadyjczyk Carl Hudson. W ostatnich fragmentach meczu miejscowym nie udało się ponownie pokonać Salamy, który w tym spotkaniu obronił aż 52 strzały.

Wygrana w Katowicach była nie tylko zwycięstwem nad liderem, ale i przełamaniem fatalnej serii meczów z GKS-em, który ostatnio pokonaliśmy w... 2014 roku. A po powrocie do krajowej elity z tym rywalem notowaliśmy same porażki. Aż do ostatniego wtorku, gdy fatalna passa została w końcu przerwana. Oby był to dobry prognostyk przed startem fazy play-off.

A już w niedzielę (godz. 18) kolejny mecz z liderem – tym razem STS zagra u siebie z Unią Oświęcim.

Małopolska Liga Żaków Młodszych Dublet w Krakowie!

Drużyna Niedźwiadków rozegrała świetne mecze w Krakowie, po zaciętej walce dwukrotnie pokonując miejscową Cracovię. Najskuteczniejszym zawodnikiem naszego zespołu okazał się Łukasz Burczyk (na zdjęciu), strzelając aż 4 bramki. Dzielnie sekundował mu Kacper Suchecki, autor 3 goli. Po tych zwycięstwach zawodnicy Mateusza Kowalskiego umocnili się na prowadzeniu w tabeli.

ARCH. NIEDŹWIADKÓW

CRACOVIA KRAKÓW – NIEDŹWIADKI MOSiR SANOK 5:6 (2:2, 3:1, 0:3)

Bramki: M. Myćka 2 (15, 29), Ciupka (15), Sroka (50), K. Suchecki (55), K. Kłodowski (59).

CRACOVIA KRAKÓW – NIEDŹWIADKI MOSiR SANOK 6:8 (1:3, 1:3, 4:2)

Bramki: Ł. Burczyk 4 (19, 27, 37, 55), K. Suchecki 2 (3, 45), Sroka (14), Robel (30).

Kolumnę opracował: **BARTOSZ BŁAŻEWICZ**

UNIHOKEJ

Sanocka Liga Mężczyzn

Wilki nie do zatrzymania

Rośnie forma drużyny Wilków, która w teoretycznie najciekawszym meczu XII kolejki nie dała szans 3. w tabeli ekipie AZS UP, gromiąc ją w dwucyfrowych rozmiarach. Pozostałe pojedynki bardziej zacięte, zwłaszcza skromna wygrana Jokera z Forestem. Komplet punktów zdobyło też Besco.

Wilki znów wysoko wygrały, a do zwycięstwa poprowadził je Dominik Januszczak, autor hat-tricka

Tegoroczne potyczki „Watahy” to komplet zwycięstw, niemal zawsze wysokich. Trzy tygodnie po pamiętnym 9:1 z ówczesnym liderem, czyli „Beszczanami”, byli ekstrakligowcy identyczną różnicą bramek pogonili „Studentów”, wyraźnie pokazując najgroźniejszym rywalom miejsce w szeregu. Warto zwrócić uwagę na dwa hat-tricki – Dominika Januszczaka oraz... Tomasa Wolanina, który zdobył wszystkie bramki dla uczelnianej ekipy.

Zupełnie innych charakter miało starcie Jokera z Forestem, w którym trwała walka o każdy

metr parkietu. Do przerwy „Kosmetyczni” prowadzili po голу samobójczym, by w drugiej połowie na wyrównującą bramkę odpowiedzieć decydującym trafieniem. Zwycięskie goła strzelił Jacek Bury.

W międzyczasie kije skrzyżowali unihokeiści Besco i Trafu. Wynik też był

gdzieś „pomiędzy” wcześniej wymienionymi pojedynkami. Wicelider dość pewnie sięgnął po zdobycz, głównie dzięki skuteczności Huberta Popiela, który trzy razy trafił do siatki. Mimo wszystko trzeba zaznaczyć, że drużyna firmy Oknoplast tanio skóry nie sprzedawała.

JOKER KOSMETYKI – FOREST 2:1 (1:0)

Bramki: samobójcza, Bury – Zygmunt.

TRAF OKNOPLAST – BESCO 3:6 (1:2)

Bramki: Słomiana, Mańko, T. Milczanowski – Popiel 3, Karnas, Marcin Cybuch, Rudy.

AZS UP – IWONICZANKA WILKI 3:11 (1:4)

Bramki: Wolanin 3 – Januszczak 3, Pelc 2, Sujkowski, Gomułka, Ambicki, Cęgiel, Skrabalak, Brichaczek.

Sanocka Liga Kobiet

Znów dwa zwycięstwa „Studentek”

Drużyna AZS UP znów wygrała obydwa mecze, w tym drugi raz z rzędu pokonując prowadzący w tabeli zespół Iwonniczanki Wilki. Wcześniej żeńska Wataha” pewnie odprawiła ekipę IILO.

Barbara Sokołowska strzeliła zwycięską bramkę dla AZS UP w meczu z Iwonniczanką Wilki

Do pewnego momentu zawodniczki Wilków wyraźnie rozdawały karty w tym sezonie, ale ostatnio trend uległ zmianie. Wydaje się, że „Studentki” wreszcie znalazły sposób na lidera, o czym może świadczyć drugie zwycięstwo z rzędu. Spotkanie rozstrzygnęło się w pierwszych 6 minutach, gdy padły wszystkie bramki, a tę decydującą strzeliła Barbara Sokołowska.

Wcześniejsze dwa mecze to porażki licealistek – najpierw z Wilkami, a potem z AZS UP. Dla zwycięskich zespołów dublety ustrzeliły odpowiednio Joanna Czubek i Maja Bielecka. Natomiast jedyne goła dla IILO zdobyła Wiktoria Krokis. Na razie najmłodsza z trzech drużyn uczestniczących w rozgrywkach płaci frycowe, ale z pewnością sprawi jeszcze niejedną niespodziankę.

IWONICZANKA WILKI – IILO 4:1

Bramki: Czubek 2, Osękowska, samobójcza – Krokis.

IILO – AZS UP 0:3

Bramki: Bielecka 2, Ogrodnik.

AZS UP – IWONICZANKA WILKI 2:1

Bramki: Bielecka, Sokołowska – Czubek.

ŁYŻWIARSTWO SZYBKIE

Końcowy triumf Julity Krawiec

Wprawdzie Ogólnopolskie Zawody Dzieci jeszcze się nie zakończyły, ale wygrywając przedostatnią rundę zmagania Julita Krawiec z Górnika zapewniła sobie zwycięstwo w klasyfikacji łącznej 13-latek. Na torze w Elblągu 1. miejsca zajmowała też Oliwia Dydek (11 lat), a na podium stał jeszcze Olaf Podczerwiński (10 lat).

Rywalizacja na Pomorzu toczyła się w bardzo trudnych warunkach atmosferycznych, przy porywistym wietrze oraz opadach deszczu i śniegu, a momentami nawet gradu, co oczywiście fatalnie wpływało na stan lodu. W związku z tym trudno było liczyć na rekordy życiowe. Jednakże pogoda była jednakowa dla wszystkich, więc wygrywali najlepsi.

W trosce o bezpieczeństwo startujących drugiego dnia zawodów odwołano wyścigi w najstarszych grupach wiekowych, więc wieloboje składały się zaledwie dwóch biegów. Tym samym Krawcównie do zwycięstwa wystarczyły wygrane na 500 metrów z czasami 54,92 i 52,28. Co w efekcie zagwarantowało jej końcowy triumf w klasyfikacji łącznej OZD sezonu 2021/22 wśród 13-latek. Bravo!

W kat. 11 lat udało się rozegrać wszystkie cztery starty. Dydkówna nie dała rywalkom żadnych szans, kończąc walkę z kompletem wygranych – po dwa razy na 333 m (wyniki 35,47 i 37,87) oraz 500 m (53,16 i 54,15). Oczywiście efektem było bezapelacyjne zwycięstwo w klasyfikacji łącznej przedostatnich zawodów.

Wśród 10-latków równo jeździł Podczerwiński, 2. we wszystkich wyścigach – po dwa razy na 167 m (20,52 i 20,00) oraz 333 m (36,27 i 37,88). Wynik łączny to oczywiście 2. pozycja w wieloboju.

Podopieczni Grzegorza Kudły na zawodach w dalekim Elblągu. Pierwsza z prawej stoi Julita Krawiec

Pozostałe miejsca w czołowych dziesiątkach:

Kat. D1: 6. Tomasz Synowiec (6. i 7. na 500 m). Wśród dziewcząt dalsze lokaty zajmowała Maja Maślak.

Kat. D2: dalsze lokaty – Aleksandra Lip.

Kat. E2: pierwszego dnia Julia Stec była 4. na 333 m i 5. na 500 m, jednak drugiego przez upadek musiała wycofać się z rywalizacji i nie sklasyfikowano jej w wieloboju.

Kat. E1+F2: startowała Izabela Potocka (m.in. 10. i 7. na 333 m).

Puchar Polski na „Błoniach”

W najbliższy weekend na torze „Błonie” rozegrane zostaną czwarte zawody PGE Pucharu Polski. Rywalizacja toczyć się będzie w trzech kategoriach wiekowych – młodzików, seniorów i mastersów. Początek wyścigów zarówno w sobotę, jak i niedzielę, o godzinie 10.

SHORT-TRACK

Dominacja juniorek F i dużo rekordów

Przedostatnią rundę rywalizacji – tutaj w Ogólnopolskich Zawodach Rankingowych – mają za sobą także łyżwiarki UKS-u MOSiR. Podczas zmagania na lodowisku w Opolu ponownie zdominowały kategorię juniorek F, którą wygrała Lena Tokarska przed Wiktoria Abako.

Nasze łyżwiarki dzielnie powalczyły na lodowisku w Opolu

We wszystkich trzech wyścigach zwycięstwa odnosiła Tokarska, uzyskując czasy: 15,036 na 111 m, 27,327 na 222 m i 39,792 na 333 m. Natomiast Abako za każdym razem

była 2. (wyniki 15,874, 28,578 i 42,273 – komplet rekordów życiowych). Oczywiście wywalczone lokaty dały naszym zawodniczkom 1. i 2. miejsca w wieloboju zawodów.

Jeszcze trzy nasze zawodniczki wywalczyły pozycje w czołowych dziesiątkach, w tym dwie w wieloboju. W juniorkach C miejsce 8. zajęła Maja Dąbrowska (7. na 1000 m oraz 8. na 500 i 1500 m), a w juniorkach E na pozycji 10. sklasyfikowano Aleksandrę Jagniszczak (m.in. 7. na 333 i 500 m). Ponadto w juniorkach C Julia Kogut była m.in. 10. na 1000 m.

Oprócz wymienionych w Opolu startowały również: Zofia Zygmunt i Patrycja Szałajko (juniorki C), Angela Miccoli (kobiety), Aleksandra Szałajko (juniorki E) i Martyna Targowska (juniorki D).

– Zawody zaliczamy do bardzo udanych. Były medale, puchary i aż 16 rekordów życiowych. To pokazuje, że nasza wspólna praca nie idzie na marne i kieruje się w coraz lepszą stronę – podkreślił trener Roman Pawłowski.

Kolumnę opracował:
BARTOSZ BŁAŻEWICZ

SIATKÓWKA

I Liga Podkarpacka

Nieżyły tylko początek...

AZS UP TSV SANOK – ANILANA RAKSZAWA 0:3 (-22, -12, -19)

AZS UP TSV: Krochmal, Więch, Wójcik, Chudziak, Gierula, Kondrat, Sokolowski (libero) oraz Pietrasz, Baran i Florek.

I znów wyraźna porażka drużyny TSV, dla której ten sezon mógłby się chyba już zakończyć... Nasi zawodnicy ponownie nie mieli za wiele do powiedzenia w pojedynku przeciwko sąsiadowi z ligowej tabeli.

Siatkarze TSV doznali wyraźnej porażki z Anilaną Rakszawą

Wprawdzie początek był obiecujący, bo gospodarze utrzymywali prowadzenie do połowy pierwszego seta, ale potem wszystko się posypało. Gdy tylko Anilana przywykła do sanockiego parkietu, a jej gra nabrała automatyzmów, to wyższość przyjezdnych nie podlegała dyskusji. Widać to było zwłaszcza w drugiej partii, gdy zespół

z Rakszawy bardzo szybko zbudował przewagę, ostatecznie zdobywając ponad dwa razy więcej punktów. W ostatniej odsłonie mecz się nieco wyrównał i do pewnego momentu można było liczyć na przełamanie, jednak w końcówce rywale odpowiednio podkręcili tempo.

Niestety, w grze naszych siatkarzy praktycznie nic się nie

zgodzało. Szwankowała komunikacja, ataki łądowały na siatce, a zagrywka tylko chwilami była w stanie postraszyć dobrze dysponowanych gości. Ten sezon można uznać za przejściowy, ale jeżeli klub chce z powrotem przyciągnąć kibiców na trybuny, to drużyna TSV musi zacząć prezentować się lepiej. Innego wyjścia chyba nie ma...

Podkarpackie Ligi Juniorów

Domowe porażki z Rzeszowem

To nie był udany weekend dla zespołów TSV, które na własnym boisku przegrały obydwa mecze z AKS-em VLO Rzeszów, zdobywając tylko jednego seta. Młodsza z naszych drużyn straciła pozycję lidera na rzecz bezpośrednich rywali.

Starsi

TSV SANOK – AKS VLO RZESZÓW 1:3 (21, -14, -16, -19)

Młodszy

TSV SANOK – AKS VLO RZESZÓW 0:3 (-10, -18, -21)

Liga Sanocka

Pierwsze zwycięstwo Volley Teamu

Pierwszy mecz w sezonie wygrała drużyna Volley Teamu, pokonując Leśników Lesko. Więcej emocji przyniósł pojedynek GOSiR-u Later Rymanów z LeSanem, zwycięsko zakończony przez tych drugich.

We wcześniejszych sześciu spotkaniach Volley Team doznał aż trzech porażek po 1:2, m.in. z Leśnikami, ale w końcu karta się odwróciła. Rewanżowa potyczka

z Leskiem zakończyła się bowiem pewnym zwycięstwem bez straty seta.

GOSiR LATER RYMANÓW – LeSAN 1:2 (23, -17, -23)
LEŚNICZY LESKO – VOLLEY TEAM 0:3 (-19, -26, -15)

Na wyższym poziomie stał z pewnością pojedynek GOSiR-u z LeSanem, który lepiej rozpoczęli ci pierwsi. Dwie kolejne partie padły jednak łupem wicelidera. Warto zwrócić uwagę, że aż dwa razy walczone na przewagi.

LEKKOATLETYKA

Jedno podium, więcej „życiówek”

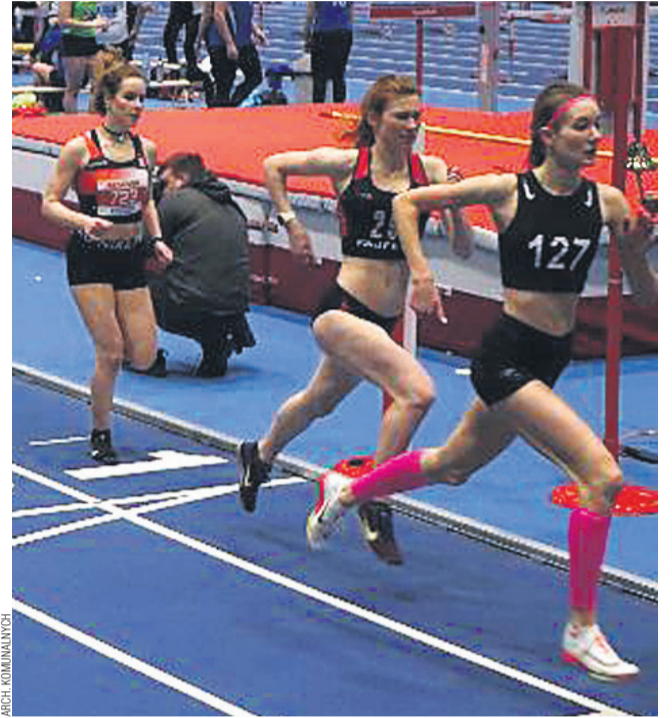
Zawodniczka trenera Ryszarda Długosza uzyskała odległość 5,40 metra, plasując się na najniższym stopniu podium. Strata do 2. miejsca wynosiła tylko 6 cm. W czołowej dziesiątce sklasyfikowano jeszcze 7. Martynę Wojtanowską (5,06). Dalsze pozycje zajmowały: Łucja Mrugała, Izabela Sawicka, Oliwia Łuczka, Urszula Sobolak i Kamila Wolan.

Bliska lokaty w czołowej trójce była też Martyna Łuszcz, ostatecznie 4. w wyścigu na 800 m. Za to z nowym rekordem życiowym w postaci czasu 2.17,55. Strata do podium nie była duża – 0,7 sekundy.

Trzy miejsca w czołowej dziesiątce przyniósł naszym zawodniczkom konkurs skoku wzwyż. Pozycję 8. zajęła Oliwia Radwańska (1,40 m), a na 9. znalazły się ex aequo Maja Wojtanowska i Mrugała (po 1,35).

W biegu na 300 m mężczyzn drugą dziesiątkę otworzył Mikołaj Łuczka. Natomiast na krótszych dystansach wśród kobiet dalsze lokaty zajmowały Martyna Ostrowska, Martyna Sieniawska (60 i 200 m) i Wolan (60 m). Trzeba podkreślić, że wyścigi te toczyły się w bardzo licznych obsadach.

Nowa hala Uniwersytetu Rzeszowskiego przeżywa prawdziwe oblężenie. Zawody rozgrywano tam trzeci weekend z rzędu, a po raz drugi był to Ogólnopolski Mityng Podkarpackiego Okręgowego Związku Lekkoatletyki. Startowało blisko pół tysiąca osób, nic zatem dziwnego, że dorobek Komunalnych to tylko jedna medalowa lokata. Wywalczyła ją Emilia Janik, 3. w konkursie skoku w dal.

Martyna Łuszcz (nr 127) zajęła 4. miejsce w biegu na 800 metrów

Jak tydzień wcześniej dodatkowo rozgrywany był osobny bieg młodziczek na 60 m przez płotki. Znów

startowała w nim Sobolak, tym razem zajmując 4. miejsce z czasem 10,54 (jej rekord) i stratą 0,1 do podium.

BILARD

Bez litości dla debutantów

Marcin Lubieniecki rozpoczął nowe rozgrywki zwycięstwem 7:0

Marcin Dzik – Grzegorz Rozel 7:2
Grzegorz Jarocki – Paweł Martowicz 7:5
Wojciech Stawarczyk – Zbigniew Reś 7:4
Jakub Biłasa – Janusz Wojnarowski 7:4
Tomasz Skóra – Zbigniew Gilarski 7:3
Marcin Lubieniecki – Benjamin Wilk 7:0
Mateusz Szymanowski – Krzysztof Kadubiec 0:7

Zaraz po zakończeniu poprzedniej edycji lokalnych rozgrywek ruszyły kolejne, już pod nowym szyldem Budmal Ligi Amatorskiej. W pierwszych meczach najwyższe zwycięstwa odnieśli Marcin Lubieniecki i broniący tytułu Krzysztof Kadubiec.

Obaj grali trzeciego dnia inauguracyjnej kolejki, bez straty frejma odprawiając nowych zawodników. Cóż, debutantom zwykle przychodzi płacić frycowe... Wcześniej było znacznie więcej bilardowej walki, jak choćby pierwszego dnia, gdy Grzegorz Jarocki po bardzo zaciętym pojedynku pokonał 7:5 Pawła Martowicza. Podobnie wyrównane były potyczki Wojciecha Stawarczyka ze Zbigniewem Resiem i Jakuba Biłasa z Januszem Wojnarowskim, wygrane przez tych pierwszych po 7:4.

Obok wymienionych zawodników komplety punktów zdobyli też Marcin Dzik i Tomasz Skóra.

TENIS STOŁOWY

Druga wygrana Szalankiewicza

Czwarty turniej Ligi Sanockiej przyniósł drugie w nowym sezonie zwycięstwo Bogdana Szalankiewicza. Tymczasem w punktacji łącznej prowadzenie objął Bolesław Bartkowski.

Walka rozegrała się pomiędzy wymienionymi zawodnikami, a minimalnie lepszy był Szalankiewicz, wygrywając 2:1.

Ostatecznie pokonał wszystkich rywali, a kolejne miejsca zajęli Bartkowski (jedna porażka) i Rafał Gosztyła (dwie).

Nowym liderem został Bartkowski, który ma 21 pkt. Tuż za nim plasują się Gosztyła (20) i Szalankiewicz (18).

Kolumnę opracował:
BARTOSZ BŁAŻEWICZ

PIŁKA NOŻNA

Pierwszy sparing Ekoballu Stal

Remis na dobry początek

Nieźle rozpoczęcie kontrolnego cyklu. Na boisku w Jaśle stalowcy zremisowali z zespołem zajmującym 5. miejsce w grupie wschodniej IV Ligi Małopolskiej. Wynik nie krzywdzi żadnej z drużyn – podkreślił trener Piotr Kot.

Do przerwy dominowała futbolowa walka, choć obie drużyny miały po kilka okazji strzeleckich. U nas najlepszych nie wykorzystali Szymon Słysz i zawodnik testowany. Ten pierwszy poprawił się kwadrans po zmianie stron, celnym strzałem finalizując solową akcję. Rywale wyrównali 10 minut później. W drugiej połowie gra się nieco otworzyła, bo na boisko zaczęli wchodzić zmiennicy.

– Trzeba przyznać, że nasza młodzież pokazała się z całkiem dobrej strony – podkreślił trener Kot.

W sobotę (godzina 11.30) stalowcy zmierzą się w Pakoszówce ze Teslą Stropkov.

GEO-EKO EKOBALL STAL SANOK – POPRAD MUSZYNA 1:1 (0:0)

Bramka: S. Słysz (60).

Ekoball Stal: Krzanowski – Ząbkiewicz, Suszko, Rivera, S. Słysz – Adamiak, Tabisz, K. Słysz, zawodnik testowany, Niemczyk – zawodnik testowany. Na zmiany weszli: Jagniszczak – Słapiński, Zagórda, Piotrowski, Szomko, Mateusz Gawlewicz, Struzik.

Mimo problemów kadrowych stalowcy nieźle rozpoczęli cykl sparingów przed rundą wiosenną

Nowy zarząd Ekoballu

Tomasz Mateja zastąpił Bogusława Rajtara

Bogusław Rajtar przekazał prezesurę Tomaszowi Matei (po prawej)

Klub Ekoball Stal ma nowy zarząd. Jego sternikiem został Tomasz Mateja, dotąd znany głównie jako trener drużyny trampkarzy starszych.

Po formalnym przejściu przez dotychczasowego prezesa Bogusława Rajtara obowiązków dyrektora Miejskiego Ośrodka Sportu i Rekreacji w Sanoku, w klubie musiały nastąpić przedterminowe wybory. W ich efekcie nowym szefem Ekoballu został Mateja, który funkcję tę zamierza łączyć z pracą szkoleniową. Obok niego w składzie nowo wybranego zarządu znaleźli się również: Ewa Woskiewicz, Robert Kurkarewicz i Mateusz Bil.

Komisję rewizyjną tworzyć będą Tomasz Bil (przewodniczący) i Bartosz Markowicz (członek).

Jako ciekawostkę dodajmy również, że klub przygotował projekt nowego logo, które w założeniu ma łączyć historię Stali, powstałej tuż po wojnie, bo w 1946 roku, z nową erą Ekoballu, powołanego do życia kilkanaście lat temu. Projekt logo widać na zdjęciu obok – w prawym, dolnym rogu, poniej prezesa Matei.

I Młodzieżowa Liga Futsalu

Akademia na 4. miejscu

Podczas finałowej rywalizacji w Cmolasie drużyna Akademii Piłkarskiej Wiki nie zdołała podtrzymać dyspozycji z eliminacyjnych zmagani, kończąc walkę poza podium.

W dwóch turniejach kwalifikacyjnych podopieczni Jakuba Gruszeckiego nie doznali porażki, ale decydująca rozgrywka nie poszła po ich myśli. Najpierw zespół AP Wiki uległ Stali Rzeszów i to mimo prowadzenia do przerwy. Następnie

w meczu o 3. miejsce nasi zawodnicy musieli uznać wyższość wyraźnie rośniejszych rywali z Tarnovii Tarnów. Najlepszym zawodnikiem AP Wiki był Filip Baraniewicz, strzelec prawie wszystkich bramek. Jednego gola zdobył też Alan Cichecki.

Drużyna młodzików Akademii Piłkarskiej Wiki zajęła 4. miejsce. Od lewej: górny rząd – Wojciech Przepióra, Kamil Filipczak, Ksawery Kowalczyk, Szymon Starzak, Krzysztof Koczera i Gracjan Bochnak, poniżej – Piotr Dydek, Kacper Kordys, Filip Baraniewicz, Karol Dżugan i Alan Cichecki.

AP WIKI SANOK – STAL RZESZÓW 2:4

Bramki: Baraniewicz 2.

AP WIKI SANOK – TARNOVIA TARNÓW 3:7

Bramki: Baraniewicz 2, Cichecki.

Kolumnę opracował: BARTOSZ BŁĄŻEWICZ

XVII Plebiscyt „Tygodnika Sanockiego”
na Najpopularniejszych Sportowców Sanoka
ZŁOTA DZIESIĄTKA 2021

Lista kandydatów:

KAROL BIŁAS (hokej, Ciarko STS)
ARKADIUSZ BORCZYK (Automobilklub Małopolski)
JAKUB BUKOWSKI (hokej, Ciarko STS)
PRZEMYSŁAW CHUDZIAK (siatkówka, AZU UP TSV)
RAFAŁ DOMARADZKI (piłka nożna, Wiki)
PAULA DOSKOWSKA (wrotkarstwo, UKS Sprint)
DAMIAN DZIEWIŃSKI (LA, Zespół Szkół nr 3)
KRYSTYNA GAWLEWICZ (LA, Pozytywnie Zabiegani)
MICHAŁ GOSZTYŁA (kolarstwo, niezrzeszony)
SZYMON HOSTYŃSKI (łyżwiarstwo szybkie, Górnik)
KONSTANCJA IWAŃCZYK (fitness gimnastyczny, Spartanie)
MATEUSZ JAGNISZCZAK (piłka nożna, Ekoball Stal)
EMILIA JANIK (LA, Komunalni)
KRYSTIAN KALEMBA (piłka nożna, Ekoball Stal)
SYLWIA KANCIĄK (unihokej, Wilki)
KACPER KONDRAT (siatkówka, AZU UP TSV)
MACIEJ KORZENIOWSKI (wędkarstwo, Koło nr 1)
JULITA KRAWIEC (łyżwiarstwo szybkie, Górnik)
NATALIA ŁOŻAŃSKA (wrotkarstwo, UKS Sprint)
MIŁOSZ ŁUCZKA (podnoszenie ciężarów, Gryf)
MARTYNA ŁUSZCZ (LA, Komunalni)
MICHAŁ PAWŁOWSKI (short-track/łyżwy, UKS MOSiR)
DOMINIK PIELECH (piłka nożna, Wiki)
HUBERT PRZYBYLSKI (trójbój siłowy, Gryf)
PIOTR PYTŁOWANY (tenis stołowy, SKT Wiki ILO)
BOGUSŁAW RĄPAŁA (hokej, Ciarko STS)
TADEUSZ REK (kajakarstwo, MOSiR)
RADOSŁAW SAWICKI (hokej, Ciarko STS)
PATRYK SAWULSKI (podnoszenie ciężarów, Gryf)
WACŁAW SKIBA (żeglarstwo, BTŻ)
SZYMON SŁYSZ (piłka nożna, Ekoball Stal)
PIOTR SOKOŁOWSKI (siatkówka, AZU UP TSV)
PATRIK SPĚŠNÝ (hokej, Ciarko STS)
NORBERT STAREJKI (karate, SKK)
JAKUB SUJKOWSKI (unihokej, Wilki)
ARTUR WOJTCWICZ (kolarstwo, niezrzeszony)

Przypominamy, że ważne będą tylko kupony wypełnione w całości, z wpisanymi nazwiskami wszystkich dziesięciu kandydatów. Zasady punktowania są niezmiennie od wielu lat: 1. miejsce – 12 punktów, 2. – 10 pkt, a pozycje od 3. do 10. – od 8 do 1 pkt. Plebiscytowe kupony wstępnie zamierzamy zamieszczać w kolejnych numerach do końca lutego. Finałową imprezę zaplanowaliśmy na pierwszą połowę marca, o ile oczywiście – jak rok temu – pandemia nie pokrzyżuje nam planów. Jak zwykle nie zabraknie nagród dla laureatów, jak również dla Czytelników „TS”, najbliższych właściwego wytypowania składu „Złotej Dziesiątki”.

TYGODNIK SANOCKI

Złota Dziesiątka 2021

1. ....
2. ....
3. ....
4. ....
5. ....
6. ....
7. ....
8. ....
9. ....
10. ....

Imię i nazwisko:

Adres:

Wycięte z gazety kupony należy dostarczać – osobiście lub drogą pocztową – na adres redakcji („Tygodnik Sanocki”, ul. Rynek 10, 38-500 Sanok).

